בְּחֹפֶשׁ מְחַפְּשִׂים עִנְיָן; זֶה יָדוּעַ וּמוּבָן. וְאַחַת הַדְּרָכִים הַנְּעִימוֹת לִמְצֹא עִנְיָן הִיא הֲלִיכָה לְתֵיאַטְרוֹן אוֹ לְמוֹפָע. אֲבָל לְאֵיזוֹ הַצָּגָה וּלְאֵיזֶה מוֹפָע כְּדַאי לָלֶכֶת? כַּרְטִיס כְּנִיסָה עוֹלֶה הַרְבֵּה כֶּסֶף וַחֲבָל יִהְיֶה גַּם עַל הַזְּמַן וְגַם עַל הַכֶּסֶף, אִם הַמּוֹפָע לֹא יִמְצָא חֵן. אָז אֵיךְ בּוֹחֲרִים?

רֵאשִׁית – עַל פִּי הַטַּעַם הָאִישִׁי. מִי שֶׁאוֹהֵב לִרְאוֹת שַׂחְקָן, שַׂחְקָנִית, זַמֶּרֶת אוֹ זַמָּר – כְּדַאי לוֹ לִבְחֹר הַצָּגָה אוֹ מוֹפָע בְּהִשְׁתַּתְּפוּתָם (אוֹ מוֹפָעִים שֶׁנִּכְתְּבוּ בִּידֵי מְחַבֵּר שֶׁהוּא מַכִּיר וְאוֹהֵב, אוֹ שֶׁהַבַּמַּאי מַצְלִיחַ בְּעֵינָיו, וְכוּ').

כְּלָל שֵׁנִי – הַנּוֹשֵׂא. חָשׁוּב לָדַעַת מַהוּ נוֹשֵׂא הַהַצָּגָה אוֹ אֹפִי הַמּוֹפָע. אִם לֹא אוֹהֲבִים לִרְאוֹת הַצָּגוֹת עֲצוּבוֹת אוֹ לִשְׁמֹעַ מוּסִיקָה רוֹעֶשֶׁת, צָרִיךְ לְבָרֵר מֵרֹאשׁ אִם הַמּוֹפָע שֶׁאֵלָיו מִתְכַּוְּנִים לָלֶכֶת אָכֵן מַתְאִים לְטַעֲמֵנוּ.

כְּלָל שְׁלִישִׁי – מְקוֹם הָאֵרוּעַ. אִם הָאוּלָם אוֹ הָאַמְפִיתֵאַטְרוֹן גָּדוֹל אוֹ קָטָן, וְהַאִם קַל לְהַגִּיעַ לְשָׁם וְגַם לַחֲזֹר. אֵין טַעַם לִקְנוֹת כַּרְטִיסִים לְמוֹפָע, הַנֶּעֱרָךְ בְּמָקוֹם שֶׁאִי־אֶפְשָׁר לִשְׁמֹעַ וְלִרְאוֹת בּוֹ אֶת הַנַּעֲשֶׂה עַל הַבָּמָה.

אֵיךְ לוֹמְדִים עַל כָּל אֵלֶּה? מִן הַבִּקֹּרֶת. בְּמַרְבִּית הָעִתּוֹנִים, בְּעִקָּר אֵלֶּה שֶׁל סוֹף הַשָּׁבוּעַ, יֵשׁ מְדוֹרִים שֶׁל בִּקֹּרֶת תֵּאַטְרוֹן וּמוֹפָעִים, וּכְדַאי לַעֲקֹב אַחֲרֵיהֶם. אִם הוֹלְכִים לְמוֹפָע שֶׁקָּרָאנוּ עָלָיו בַּבִּקֹּרֶת, כְּדַאי לְהַשְׁווֹת אַחַר־כָּךְ וְלִרְאוֹת הַאִם דֵּעוֹתָיו שֶׁל הַמְבַקֵּר מַתְאִימוֹת לְדַעְתֵּנוּ. אִם לֹא – לֹא לִסְמֹךְ עַל הַבִּקֹּרֶת שֶׁלּוֹ לְהַבָּא!

וַאֲפִלּוּ אִם לֹא מִתְכַּוְּנִים לָלֶכֶת לְשׁוּם מוֹפָע – לְפָחוֹת נֵדַע מָה וְאִם הִפְסַדְנוּ...

שֶׁלָּכֶם,

רינה אופק

[illegible]

מֵאֵת עֲדוּלָה

שֶׁקֶט כָּעֵת.
הַיָּם נִרְדָּם.
סְפִינָה קְטַנָּה
יוֹצֵאת
לְשָׁם...

לְאָן זֶה שָׁם?
וּמָה, אָבִי,
סְפִינָה הוֹלֶכֶת
לְהָבִיא?

אוּלַי דָּגִים,
אוּלַי כַּדִּים,
אוּלַי פְּנִינִים... מַרְגָּלִיּוֹת...

אוּלַי יֵשׁ אִי
(שֶׁלָּהּ בְּסוֹד),
שֶׁבִּשְׁבִילוֹ
כְּדַאי לִנְדֹּד...

וְהַשְּׁחָפִים הַמְרַחֲפִים
לָבָן לָבָן עַל הַכָּחֹל?

שְׁחָפִים עָפִים כְּדֵי לֶאֱכֹל.

צֶמֶד חֶמֶד

מֵאֵת מִירִי צַלְלְזוֹן

אֶפֶס אֶפֶס הַשָּׁמֵן
שֶׁבְּבִטְנוֹ כְּלוּם לוֹ אֵין,
כָּל אֶחָד עָלָיו יֹאמַר:
"לֹא שָׁוֶה הוּא שׁוּם דָּבָר.."

פַּעַם בָּרְחוֹב צָעַד,
וּפִתְאֹם פָּגַשׁ... אֶחָדוּ
צוֹחֲקִים כֻּלָּם: "הֵידָד!
זוּג כָּזֶה מַצְחִיק, נֶחְמָד!
צֶמֶד־חֶמֶד שֶׁכָּזֶה –
הַשָּׁמֵן וְהָרָזֶה.."

"תִּצְחֲקוּ לָכֶם כֻּלְּכֶם!
זֶה לֹא יַעֲזֹר לָכֶם!
כִּי אָמְרוּ בְּבֵית הַסֵּפֶר
שֶׁיַּחַד אֲנַחְנוּ... עֶשֶׂר!"

עִם סַבָּא וְסַבְתָּא

מֵאֵת חָנָן שַׁדְמִי

בְּכָל מִשְׂחָק שֶׁאֲנִי מְשַׂחֵק עִם סַבְתָּא,
אֲנִי שָׂמֵחַ;
כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מֵרֹאשׁ וּמֻבְטָח
שֶׁבְּסוֹף הַמִּשְׂחָק – אֲנִי אֲנַצֵּחַ,
וְסַבְתָּא, הַיּוֹדַעַת שֶׁאֶצְלִי הִיא תַּפְסִיד,
אִתִּי מְשַׂחֶקֶת בְּחֵשֶׁק, תָּמִיד.

גַּם עִם סַבָּא כְּשֶׁאֲנִי אַךְ מַתְחִיל,
כְּבָר מֵרֵאשִׁית אֲנִי הַמּוֹבִיל
וְסַבָּא יוֹדֵעַ, וַאֲפִלּוּ שָׂמֵחַ
שֶׁבְּסוֹף הַמִּשְׂחָק אֲנִי הַמְנַצֵּחַ,
וְאִם כִּי יָדוּעַ לְסַבָּא שֶׁיַּפְסִיד,
לְשַׂחֵק אִתִּי מוּכָן הוּא תָּמִיד.

אֲבָל מָה שֶׁאֲנִי יָכוֹל לִטְעֹן:
אֵיךְ זֶה שֶׁתָּמִיד אֲנִי מְנַצֵּחַ?!

מגזין שבועי • יום חמישי
ד' באב תשמ"ז – 30.7.1987

המסך עולה על הבונדסליגה

טוני שומאכר, שוער השערוריות מקלן עובר לשאלקה. עוד על רכישות, העברות ועזיבות בליגה הגרמנית הנפתחת מחרתיים – בעמוד 6

הלהיט החדש של יהלומי נתניה: פול דייויס, רכש מג'מאיקה, בעונה הבאה לצדו של שלום תקוה

...ואל תתרשמו שהוא רק לחטוטן – בעמוד 7
(תצלום: אברהם חסון)

פוסטר: סעיד אוויטה
★
סל: עידן ויינקרנץ
★
שחיה: היעד של שטיגמן

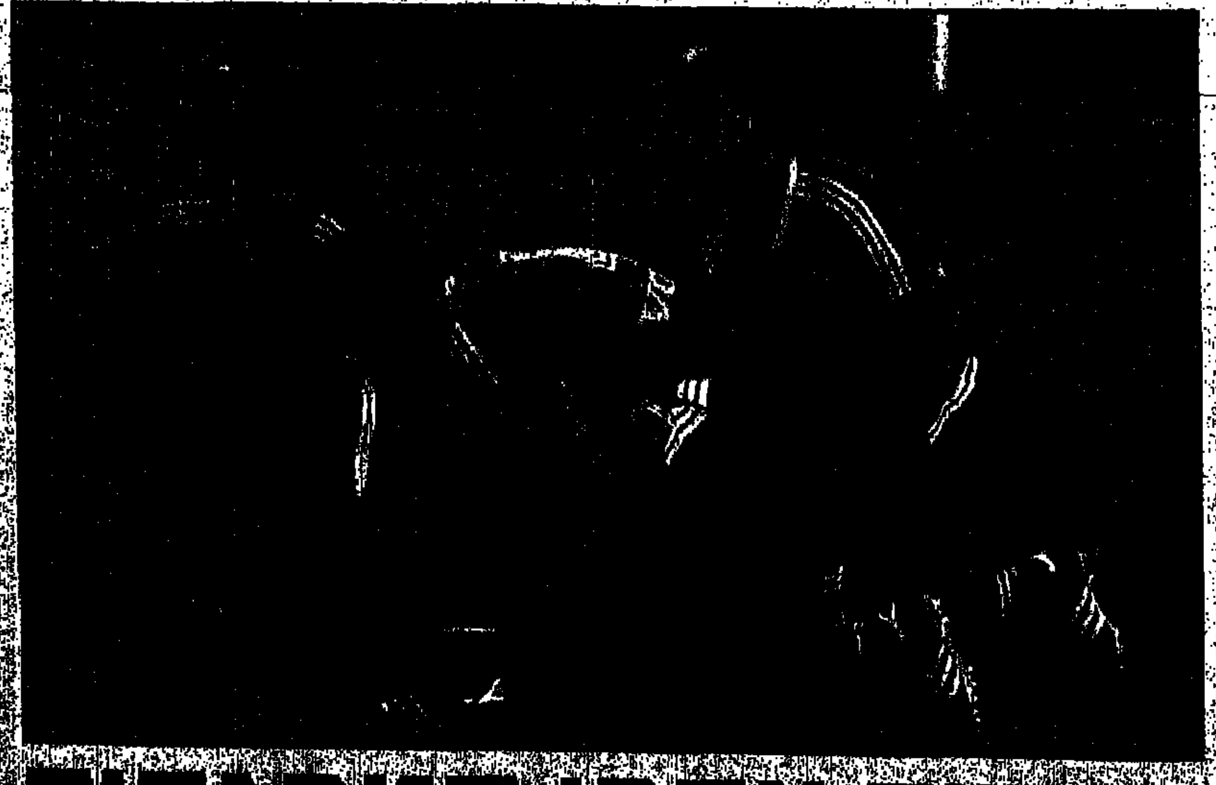

החיים אחרי הטרגדיה

דניאל בריילובסקי התייחד תחילה מול תמונתו של אבי רן, אחר־כך עבר לשחק שש־בש עם זאחי ארמלי, כשאיתן אהרוני ואברהם אבו־קרט צופים בהם (צילם: רון סולומון)

בריילובסקי חזר: „אני בטוח שהשנה אהיה הרבה יותר טוב"

„אשתי ואני לקחנו קשה את האסון של אבי רן • אני מבטיח למשפחתו לעשות הכל כדי לעזור לה" • מובן להמשיך בחיפה עד סוף הקריירה

מאת **גולן חזני**

דניאל בריילובסקי: „על מותו של אבי רן שמעתי בארגנטינה. יענקל'ה מעין היה הראשון שצילצל. לא בביתי. אחר־כך צילצל חבר נוסף מישראל, גם אז לא בביתי. רק כשהתקשרתי לבית המשפחה ודיברתי עם האח שולי, רק אז פרצו הדמעות החוצה".

הקול של רני, ששב אור ליום אתמול ארצה, רועד כשהוא מדבר על אבי רן. סדר־היום שלו אתמול החל ב־11 בצהריים, בדירתו השכורה במגדלי פנורמה בחיפה. התעורר, שתה קפה, ויצא עם מנהל הקבוצה יענקלה מעין (שהביא אותו משדה־התעופה) לפגישת־היכרות עם היו"ר החדש יצחק אביער.

אחר־כך הגיע תורה של ארוחת־צהריים בביתו של מעין ויציאה לאימון.

פגישה עם שחקני הקבוצה. היכרות עם המאמן החדש דרור קשטן, ואחר־כך יוצאים למגרש־האימונים. אחרי האימון ביקור בבית משפחת רן ותפילת ערבית.

„עם העברית שלי קשה לספר על מה שמותו של אבי עשה לי. קשה לי להאמין דבר כזה. אבי היה בין החברים הטובים שלי בארץ, אחד מאלה שהכניס אותי לעניינים בקבוצה, ועזר לי מאוד. אני היה מבקר אצלנו בבית לעיתים קרובות, כך שגם אישתי הכירה אותו טוב, ולקחנו את זה קשה. אני רוצה לומר למשפחה, שאני יודע שקשה להם, אבל אעשה כל מה שאוכל כדי לעזור".

חשבת להפסיק את השתתף ולשוב ארצה?

„כן, ניסיתי להשיג כרטיס־טיסה ארצה, אבל לא יכולתי להספיק לטיסה. מהארץ גם הודיעו לי שיש שביתה בנמל־התעופה, כך שלא יכולתי להגיע ללוויה. אחריה כבר ויתרתי והחלטתי לבוא בזמן שתוכנן מראש".

אבל ואת הקדמת את השיבה שלך בעשרה ימים.

„כן, אני לא יודע למה, אבל הקדמתי. אולי בגלל שאחרי ששמענו על אבי, ולקחנו את זה קשה, הפסקנו לצאת מהבית. ראינו שהחברים שלנו לא מסתדרים עם השינוי שחל בנו, אז העדפנו להקדים ולחזור. לא היה טעם להישאר כך בארגנטינה".

ידעת על התפטרותם של וייצנר ושביט?

„כן. סיפרו לי הכל. אבל צריך להבין שכולם, ההנהלה, השחקנים והמאמן, עובדים בשביל מטרה אחת – מכבי חיפה. לא חשוב מי עוזב, העיקר שזו תהיה קבוצה גדולה. גם אם הם התפטרו זה לא אומר בהכרח שנכשלו. היום, עם היו"ר החדש, נעשה מאמץ להחזיר את מכבי חיפה למקומה בצמרת".

בתקופת שהותך בחו"ל לא קיבלת פניות מקבוצות אחרות? לא חשבת להישאר שם?

„לא. כשנסעתי מפה היו שמועות לא נכונות שאין לי כוונה לחזור. ככל שזה תלוי בי, אמשיך לשחק במכבי חיפה עוד הרבה שנים, אפילו עד סיום הקריירה".

איך אתה רואה את מכבי חיפה השנה?

„קשה לומר עכשיו. רק חזרתי. אני יכול לומר לך מה המטרות שלנו. לא לחזור על עונה כל־כך גרועה כמו העונה שעברה. יש לנו קבוצה טובה, שעם קצת מאמץ יכולה להגיע למקום טוב בליגה".

לסיום, האם נראה השנה בריילובסקי טוב יותר מהעונה שעברה?

„כן, אני בטוח שאתן שנה הרבה יותר טובה. יש לי את הסיבות שלי לחשוב כך. אני מעדיף לשמור אותן אצלי בינתיים, אבל תאמין לי שאלו סיבות טובות. אולי בסוף השנה אדבר עליהן".

והחיים בחיפה מתחילים לשוב למסלולם

מאת **גולן חזני**

התמונה של אבי רן ז"ל תלויה במועדון מכבי חיפה בקרית־אליעזר מאז תום ימי השבעה. השחקנים רואים אותו לפני ואחרי האימון. קשה לשכוח. אחרי כל אימון עולים השחקנים לבית המשפחה להתפלל.

המאמן דרור קשטן הוא זה שצריך להחזיר את השחקנים למציאות מבחינה מקצועית. השיטה שלו – עבודה. בשיחה שקדמה לאימון הראשון, הוא דיבר רק על האימון. הוא סיים: „יש הרבה עבודה, תתחילו לרוץ". דרור מתאמץ, ובינתיים גם מצליח, לגרום לשחקנים להפריד בין החיים לפני ואחרי והאימון לבין האימון עצמו.

גם השחקנים מבינים שהחיים חייבים להימשך. דניאל בריילובסקי, שהגיע אתמול ארצה, אומר: „במצב כזה אתה חייב לבוא ולהתאמן. אולי קשה לומר היום שהחיים צריכים להימשך, אבל אני בטוח שאם אבי היה יכול לומר לנו היום משהו, הוא היה אומר: 'תתאמנו חזק, כדי שתתחילו טוב את הליגה ותשובו לצמרת'. אנחנו צריכים לעשות את זה, לפחות בשבילו. היו לאבי הרבה חברים בקבוצה. עכשיו נתאמן בשבילו, נרוץ בשבילו".

התפיסה הזאת – „לשחק בשביל אבי" – הולכת ותופסת מקום בקרן־המחשבה של כל אחד מהשחקנים.

במלחמות היהודים סביב האגודה יש פסק־זמן, עד תום ה־30. אז צפויה התפרצות מחודשת של מאבקים בישיבת המועצה, שתדון בדו"ח בומס. השחקנים יהיו אז בדרכם למחנה אימונים בחו"ל. בינתיים דנים איתם על החוזים. השחקן הראשון עימו ישבה ההנהלה למו"מ היה ניר קלינגר, חברו הטוב של אבי ז"ל.

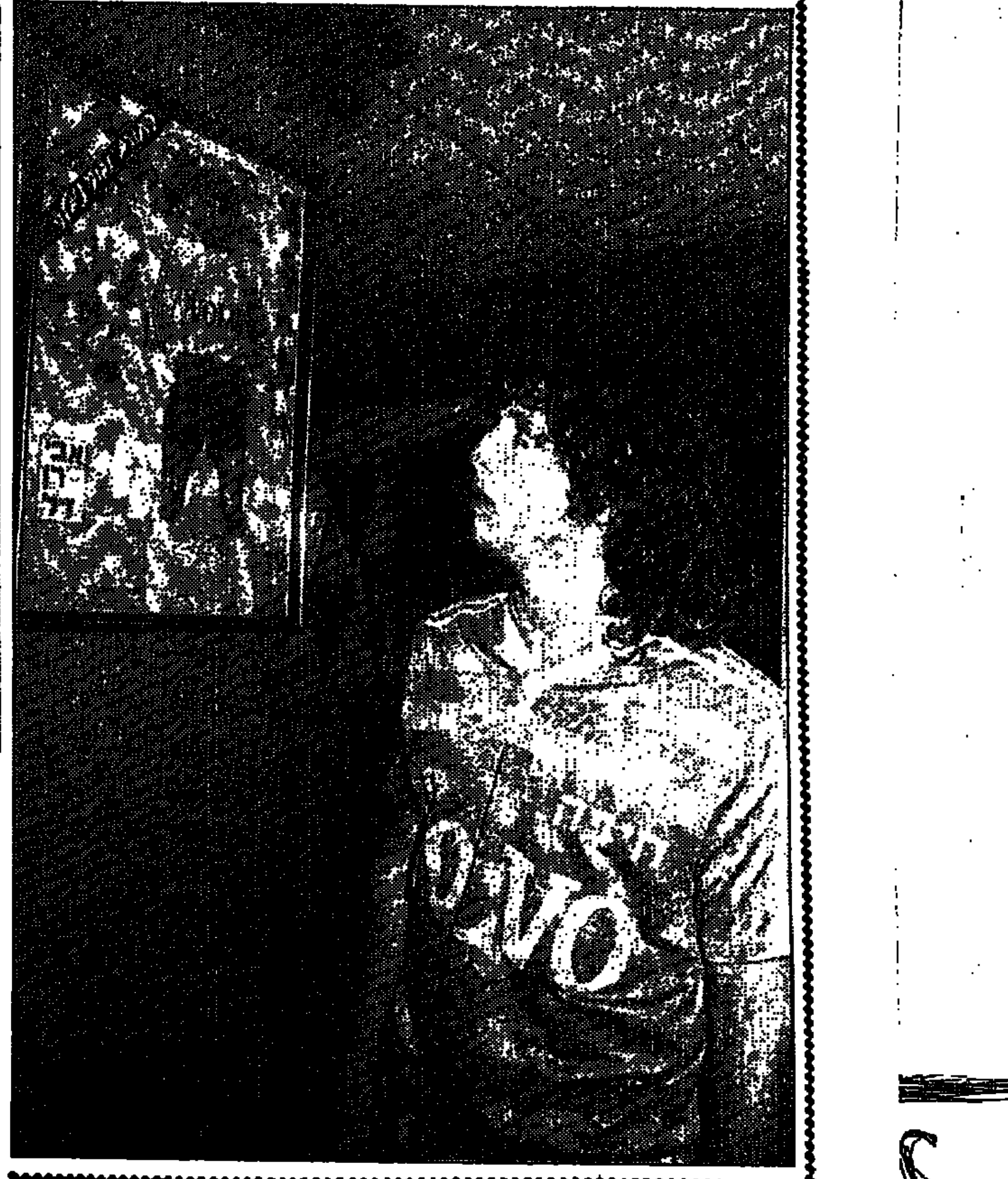

יום מוצלח עבר על כוחותינו באירופה

אלי דריקס ערך את אימון הבכורה במולנבק • המנג'ר פול ואן־הימסט מרוצה ממנו מאד • משה סיני בישל שלושה מהשערים בניצחונה של בוורן על אקלו 0:6

מאת **אבינעם פורת ומשה שיינמן**

אלי דריקס, שהגיע שלשום לבלגיה, ערך אתמול אימון בכורה במדי קבוצת מולנבק. בערב שיחקה מולנבק מול שארלרואה (וניצחה 1:2), אבל דריקס ביקש לא להשתתף במשחק, בגלל עייפותו.

לאחר המשחק נפגש סוכנו של דריקס בבלגיה, לואי דה־וריז, עם ראשי הקבוצה. הם אמרו לו שהם מרוצים.

דריקס: „המנג'ר פול ואן־הימסט בחן היום שחקן יוגוסלבי, אבל אמר לי שזה לא מה שהוא רוצה. הוא מחפש חלוץ מרכזי שיהיה, כמו שהגדיר זאת, 'שאר־גט מן' – איש מטרה. הוא גם היה מרוצה מהרמה שהצגתי באימון".

מחר יתאמן אלי דריקס פעמיים ובשבת ישתתף במשחק אימון של מולנבק. דריקס הביע אמש אופטימיות לגבי סיכוייו להתקבל לקבוצה.

משה סיני

הקהל של בוורן אהב אמש את משה סיני, בהופעת הבכורה שלו באיצטדיון הקבוצה.

סיני בישל את כל שלושת השערים הראשונים במשחק מול קבוצת אקלו מהליגה השניה, במסגרת הגביע הפלמי. בוורן ניצחה 0:6.

סיני ביקש להתחלף כבר בהפסקה, בגלל עייפות, אבל „אר־ליך" להישאר במגרש עד הדקה ה־75. כשהוחלף – זיכה אותו הקהל המקומי בתשואות רמות.

„קצב המשחק היה טוב", סיפר סיני אמש. „אני מרוצה מהיכולת שהפגנתי. אני קצת עייף מההתרוצצויות שהיו לי בארץ בדרך להשגת השיחרור. גם העובדה שלא התאמנתי בצורה מסודרת באה לידי ביטוי".

סיני ישותף במשחק קבוצתו בשבת מול לוקרן, בחוץ.

מוטי איוניר

מוטי איוניר פתח ברגל ימין את תקופת ההכנה של קבוצתו ההולנדית רודה. איוניר כבש בארבעת משחקי המיבחן שקיימה רודה, שבעה שערים. שניים מהם שלשום, במשחק נגד נבחרת אזור זיילן – 0:4.

הכדורגלן גם שוחח טלפונית עם גיורא שפיגל, מנהלה המקצועי של מכבי ת"א, המבקש להחזירו לארץ.

איוניר אמר אמש, כי רק לאחר הטורניר, שתקיים הקבוצה מחרתיים וביום א', יחליט על עתידו.

אולי דייגו פשוט מפחד מהאנגלים

מאת שירות „ידיעות ספורט"

[illegible]

שחקן פוטבול תקף אשה ונשלח למעצר

[illegible]

שיא עולמי בהטלת כידון לנשים 78.90 מ'

פטרה פאלקה ממזרח־גרמניה החזירה לעצמה אמש את השיא העולמי בהטלת כידון בתחרות בלייפציג, היא קבעה 78.90 מטר.

היא שיפרה כמעט במטר וחצי את השיא העולמי הקודם של הבריטית פאטימה וויטברד, שנקבע באליפות אירופה אשתקד בשטוטגרט – 77.44 מ'.

● נבחרות הכדורגל של מזרח־גרמניה והונגריה סיימו בתיקו 0:0 במשחק ידידותי בלייפציג.

למעלה למטה לצדדים הורד

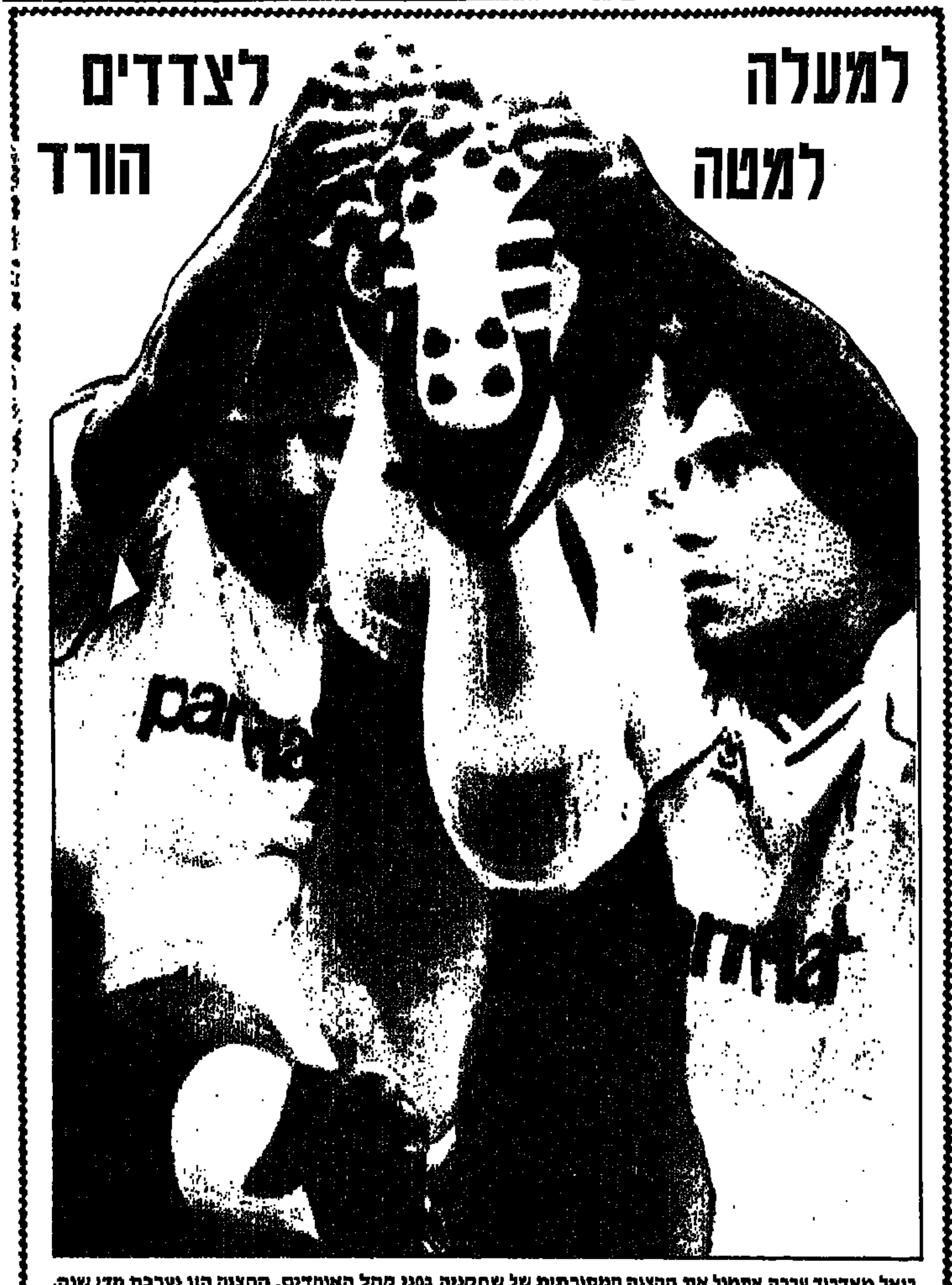

ריאל מאדריד ערכה אתמול את ההצגה המסורתית של שחקניה בפני קהל האוהדים. ההצגה הזו נערכת מדי שנה, כמה שבועות לפני תחילת העונה. השחקנים עולים במדי משחק, ועורכים אימון קל לטובת האוהדים. בתמונה נראים שני כוכבי הקבוצה הוגו סאנצ'ס (מימין) ואמיליו בוטראגניו, בתרגילי מתיחה.

בינתיים הודיע חזוס גיל, הנשיא החדש של היריבה העירונית אתלטיקו מאדריד, שיש לו עוד קצת כסף בצד, כדי להשקיע בספורט. לפני מספר שבועות הוא כבר הוציא כ־3 מיליון דולר כדי לרכוש את פאולו פוטרה, בנסיון נוסף להסיר את הכתר מראשה של ריאל. עכשיו במקום כדורגל ומאדריד, הוא רוצה להעלות את ספרד כולה, על מפת מירוצי מכוניות הפורמולה 1. המטרה שלו היא לרכוש את קבוצת מכוניות המירוץ ברבהאם. הסכום עליו מדברים כרגע הוא כ־25 מיליון דולר.

גיל נפגש בשבוע שעבר עם בעלי החברה, המדורגת במקום השמיני בעולם. הוא מתכוון לעניין את ממשלת ספרד, במטרה לקבל ממנה סיוע כספי (תצלום־רדיו: רויטר)

ברקוביץ יסיים את הקריירה במכבי ת"א

מיקי ומכבי חתמו על חוזה חדש ל־4 שנים • גם לאחר שיסיים את הקריירה כשחקן, כנראה בעוד שנתיים, ימשיך להיות מועסק בשורות המועדון

מאת **רפאל נאה**

לתשומת לב כל אלה בחיפה ובמקומות אחרים, שציפו ששיחותיו של מיקי ברקוביץ עם ראשי קבוצתו יעלו על שרטון. מיקי ימשיך לשחק במועדון בו גדל, ובסיום הקריירה שלו ככדורסלן יעבוד במועדון בגילוי ובטיפוח כשרונות.

סיפורי הקיץ של מיקי ומכבי ת"א הסתיימו אתמול עם פרסום הודעה רשמית ע"י האלופה.

„מחלקת הכדורסל של מכבי ת"א גאה להודיע, כי בינה ובין מיקי ברקוביץ נחתם הסכם לתקופה ארוכה, לפיו ימשיך מיקי ללבוש את מדי הקבוצה, בה גדל ועבר את כל השלבים, עד הגיעו לקבוצה הראשונה איתה היה שותף להישגים רבים במישור הלאומי והבינלאומי", אמר אמש יו"ר מחלקת הכדורסל של מכבי ת"א, עו"ד שמעון מזרחי.

„בתום שרותו הפעיל כשחקן יעסוק מיקי מנסיונו, בגילוי ובטיפוח כשרונות צעירים במסגרת האגודה. מיקי ומכבי ת"א ימשיכו לצעוד ביחד גם בעתיד".

נראה כי מיקי ימשיך ככדורסלן לפחות כשנתיים ולאחר־מכן ימשיך לעבוד במועדון במשך כשנתיים. מכאן שהחוזה הוא לפחות לארבע שנים.

ארבעה חודשים של שיחות ויכוחים, שלא פעם היו קרובים לפיצוץ, עברו על שני הצדדים, עד לחתימת ההסכם. לראשי הקבוצה היה ברור כי פיצוץ, פירושו הופעת הכדורסלן בקבוצה אחרת. לכך הם לא היו מוכנים להסכים.

בחודש שעבר, כשהופיע עם נבחרת אירופה בסאלוניקי, פרסמו ב„ידיעות אחרונות" דבריו של מיקי שאמר, כי ימשיך לדעתו לשחק בקבוצה, למרות שלא חתם עדיין.

העיכובים בחתימת החוזה ושוטי טיפחו תקוות במספר קבוצות, שביקשו לצרפו לשורותיהן. הפועל חיפה הציעה לו את הסכום הגבוה ביותר – כ־150 אלף דולר, אבל הוא העדיף את מכבי ת"א, את התהילה, את הזכיות בכתרים, את האווירה של מתחגמר האירופי.

מכבי: יותר טוב מכסף

„מכבי גברה על הכסף. היו לי אומנם הצעות מפתות יותר מבחינה כספית, אבל רגש השייכות שלי הותיר אותי במכבי ת"א", אמר אמש מיקי ברקוביץ.

„את מכבי ת"א אי אפשר לקנות בכסף. למרות הויכוחים הרבים עד לחתימה, היה ברור, שיהיה לי קשה לעזוב את מכבי. לדעתי, שני הצדדים עשו צעד נכון. הסיבה לכך היא שמכבי ומיקי הולכים ביחד, כמו הרגל הכחול־לבן של המדינה עם הרגל הכחול־צהוב של מכבי. איני יודע אם זה החוזה האחרון שלי, אבל אני מקווה בכל מקרה לסיים את הקאריירה במכבי ת"א".

ברקוביץ דיבר כבר אמש בהתלהבות על עתידו ביום שאחרי הפרישה: „לאחר־מכן אעניק את הידע שלי, על־מנת לגדל כמה ברקוביצים (מקווה שגם ילדיו רועי בן ה־5 וחצי וניב בן 16 חודש ילכו בעקבותיו).

„ביקרתי באחרונה בקייטנות בצפון הארץ, וראיתי בין הילדים שורה של כשרונות בלתי רגילים. עין מקצועית, אם תתור בארץ לאורכה ולרוחבה, תגלה הרבה שחקנים מוכשרים. אז, לא יהיה צורך ביבוא אמריקני. גם אני לא נולדתי בניו־יורק, או בלוס־אנג'לס", הוסיף מיקי.

(רפאל נאה)

□ הגליל־העליון עדיף על קנזאס וג'ורג'יה. עופר פליישר, כדורסלן הפועל ת"א עד כה, חתם אתמול עם הפועל גליל־עליון. הוא העדיף להישאר בארץ ודחה את ההצעות של שתי מכללות אמריקניות, שמאמניהן היו בארץ והציעו לו להצטרף אליהן.

□ מכבי חיפה, ששלושה משחקניה – ארי רוזנברג, עדי [illegible] ותומר שטינהאואר – [illegible] בנבחרת הלאומית, ביקשה לקיים חלק מהאימונים באמצע הדרך – במכון וינגייט, במקום בהיכל יד־אליהו, כפי שנקבע.

נשיאות איגוד־הכדורסל דחתה את הבקשה, לאחר שאישרה את תוכנית המאמן משה ויינקרנץ והוועדה המקצועית, לפיה יערכו האימונים ביד־אליהו.

□ תרעומת קיימת בקרב קבוצות הליגה הארצית וליגה א', שהתבקשו להעביר עד ה־12 באוגוסט (שמונה ימים בלבד לפני סיום מועד ההעברות) את [illegible] השחקנים למשרד העוכר [illegible] איגוד הכדורסל. חלק מהאגודות החזירו את הטפסים [illegible] למרכזי הספורט.

□ המאמן הלאומי, משה ויינקרנץ, יכין את הנבחרת הלאומית לטורניר דרג ב' בספטמבר בפלובן לבדו.

יו"ר הוועדה המקצועית באיגוד הכדורסל, איתן תפר, אמר אמש כי הוא מניח שלמשימה זאת לא יקבע עוזר. כדורסלני הנבחרת יתכנסו מחר לפגישה ראשונה לקראת פתיחת האימונים ביום א'.

בראש המשלחת לבולגריה יעמוד החיפני משה קובר.

□ הפועל ת"א תיפתח באימונים באופן רשמי ב־9 בחודש. שבוע קודם לכן, ביום א' הקרוב, יחלו אימוני הרשות בקבוצה.

□ רכז הכדורסל של הפועל איתן תפר אמר אתמול להילי זמורה, ששיחק בעונה האחרונה בהפועל גבעתיים, כי לא יאשר את שיחרורו לקבוצת מכבי ראשל"צ.

□ יהודה לוי, שנפגע ב„ליגת הקייץ" וסובל משבר בכתפו, מקווה כי יוכל להתחיל בפעילות בעוד שלושה שבועות. בינתיים אין לו קבוצה לעונה החדשה.

□ רון דיויס, כדורסלן בית"ר ת"א בעונה האחרונה, חתם עם מילוז הצרפתית.

□ הדיון המשפטי לגבי עתידו של הכדורסלן קית בנט, שישמע אצל השופט המחוזי (בת"א) גרוס, נידחה ליום ו' כבר־שר.

□ מאמן הפועל חיפה, יריב ורשיצקי, ייצא, בסוף־השבוע הבא, לארה"ב לבחון שחקנים זרים, המועמדים לחזק את הקבוצה בעונה הבאה, מרווח כתבנו גולן חזני.

□ מייקל כהן, מאמן אוניברסיטת וויצ'יטה בקנזאס, עזב הבוקר את הארץ בלי שמצא שחקנים לקבוצתו. „הייתי רוצה, בעוד שנה או שנתיים, את נדב הנפלד. הוא כשרוני מאוד", אמר כהן.

□ קבוצת „הייטק" זכתה אמש בטורניר הרביעי והאחרון של „ליגת הקייץ" ברמת־השרון, כשגברה בגמר על „פוינט 9" 90:92 (64:51), בזכות סל נצחון של ניב בוגין, מלך הסלים של הטורניר, 12 שניות מהסיום, מרווח כתבנו משה לוי.

הירבו לקלוע ל„הייטק": הנפלר 22, בוגין 18. ל„פוינט 9": חזן 27, אלימלך 21. „אמ.פי.אס" סיימה במקום השלישי, לאחר ניצחון על „ספולדינג" 86:88 (46:54). הירבו לקלוע למנצחים: גורן 26, שילר 24. ל„ספולדינג": שטרייכמן 19.

עמוס התאמן אתמול עם הנבחרת

מאת **חגי קרן־צבי**

בחוגי הטניס בארץ ראו אתמול בחיוב, את האימון שערך אחר הצהריים עמוס מנסדורף עם שלמה גליקשטיין, גלעד בלום, רביב ויידנפלר ובועז מרנשטיין – סגל הנבחרת הישראלית. פחות מ־24 שעות אחרי החזרה מהודו ניהל הצוות שספג בהודו, שלמה צורף המאמן הלאומי, ואיש הכושר סיני שמעון, את התירגולים ברמת־השרון.

יו"ר האיגוד, דור הרניק, שלמה צורף ושלמה גליקשטיין ציינו את העובדה שהאימון נערך במשותף, אחרי ההפסד להודו, והתקריות שליוו את המסע.

אך בצד התקוות שהמצב בסגל יושב על כנו, עומדת על הפרק הודעת הפרישה של מנסדורף מהנבחרת.

אתמול הוא לא חזר בו מההודעה, למרות שתירגל עם חבריו.

בעוד כשבוע ימים יחזור ארצה קפטן הנבחרת, יוסף שטבהולץ, השוהה בחופשה משפחתית בצרפת. עם בואו תתכנס הנהלת איגוד הטניס לדיון במסקנות ההפסד להודו ואירועי המסע.

על מנת להחזיר את מנסדורף לנבחרת – עד הקרב הבא שלה בסוף ינואר, מול יריב שיקבע באוקטובר – יהיה צורך לגשר על הקרע שנוצר בהודו בינו לבין הקפטן.

דור הרניק, יו"ר האיגוד, אמר בתשובה לשאלה, שלהערכתו מיבנה הנבחרת ישאר כמו שהיה, בלא צורך להיפרד מהקפטן שטבהולץ – וממנסדורף.

הרניק אמר בקשר לכך: „יוסי הביע דיעה בהודו, שהוא שוקל פרישה. אך הוא לא נקב בזמן, אלא אמר שתהליך הוא של חצי שנה, שנה, הדרגתי. לא דנו בכלל בנושא הזה. עמוס הסתדר עם יוסי עד הודו. אף אחד לא יוצא מהנבחרת. יתכן שהאימון המשותף, שנערך ברמת־השרון, הוא סימן לבאות".

מנסדורף יוצא היום לארבעה טורנירים בארה"ב – סטראטון מאונטן, בוורמונט (מיום ב'), מונטריאול, סינסינאטי ואליפות ארה"ב הפתוחה בפלשינג מדו.

בלום, ווידנפלר ומרנשטיין יוצאים אף הם לארבע תחרויות בארה"ב – בניו־הייבן, אילינוי, קונטיקט ופלאשינג מדו. שני האחרונים יתחרו שם במיסגרת הנוער.

גליקשטיין ישחק בוזראי. בסינסינאטי, קונטיקט ופלאשינג מדו.

איסא ג'סאס נתן לבן־יצחק עט

מאת **אבינעם פורת**

[illegible]

אולי בכל זאת ישחק אבי כהן במדי מכבי ת"א בעונה הבאה

מאת **משה שיינמן**

מכבי ת"א חידשה אתמול את הקשר עם המגן הבינלאומי של בית"ר ירושלים, אבי כהן.

הכדורגלן התבקש, ע"י ירון עוז מהנהלת הקבוצה התל־אביבית, להמתין עד שובו של גיורא שפיגל, מנהלה המקצועי של מכבי, בשבוע הבא מחו"ל.

עד אז הוצע לאבי כהן להצטרף לאימוני מכבי ת"א.

בינתיים הגיעו ראשי המועדון התל־אביבי להסכמים כספיים עם מרבית שחקניהם, זולת הכדורגלנים המיוצגים ע"י עו"ד הקפטן מנשה שמעונוב, דוד אוזלאי ואלון נתן.

עמרן התנצל – וחזר

מאת **חיים מנטילט**

רחמים עמרן, קשר בית"ר תל־אביב, שהחרים את אימוני פתיחת העונה של הקבוצה עקב חוב כספי, החליט לחזור ולהתאמן, למרות שלא קיבל עדיין את החוב.

הנהלת בית"ר, מצידה, החליטה לקנוס את עמרן על היעדרותו מאימונים. העונש – התנצלות בפני שאר השחקנים, לפני האימון.

המאמן יצחק שום עתיד לקבוע בשבוע הבא את 20 הכדורגלנים, מתוך 26, שייצאו ב־11 באוגוסט למחנה־אימונים בן עשרה ימים, במאסטריכט, הולנד.

קובה לא יופיע ברומא

אלברטו קובה מאיטליה, האלוף העולמי והאולימפי בריצת 10 אלפים מ' הודיע אתמול על פרישה מאליפות העולם, שתתקיים בסוף־החודש הבא ברומא.

קובה נפגע באליפות אירופה [illegible], בשטוטגרט, שם סיים [illegible] ולא החלים.

רשימת־ההעברות: סגל, אדיב ו־15 מהפועל ת"א

מאת **חיים פנטילט**

גד סולמי, גזבר בני־יהודה, ירד מהעץ הגבוה. לא מכבר התבטא בעניין רשימת־ההעברות באומרו: „אני לא מכיר בחוקי ההתאחדות. השחקן הוא שלנו. ההתאחדות לא תגיד לנו מה לעשות". אתמול פעל בהתאם לתקנון והציב את הבלמים ירון אדיב ויעקב סגל ברשימת־ההעברות בהתאחדות לכדורגל.

הפועל ת"א קבעה שיא בהציבה 15 כדורגלנים(!) ברשימת־ההעברות. רובם מושאלים שחזרו או בוגרי הנוער שלא נקלטו בבוגרים. הבולטים ברשימה: גבי לסרי, דב רמלה, דוד נימני, משה קיכוביץ ומשה מרקוביץ.

...ואדיב „חושב ברצינות" על פרישה

מאת **יאיר גיסר**

„אני חושב ברצינות לפרוש מכדורגל ולקבל את ההצעה לעבוד באילת בקבלן־בניין", כך טען אמש ירון אדיב.

הנהלת בני־יהודה, שישבה אתמול עם אדיב, לא חזרה בה מהחלטתה לשלם לבלמה לפי התקנון, כלומר 45 אלף שקל. הגזבר גד סולמי: „ההנהלה אינה מסוגלת לשלם לאדיב יותר ממה שמתיר התקנון, ולכן לא היתה בידנו ברירה אלא לרשום אותו בהעברות, וזה עוד שהוא העלה את דרישתו הכספית ל־60 אלף דולר".

אדיב טוען שלא דרש להיטיב את תנאיו הכספיים. „אלא פשוט ביקשתי לחלק את הכספים בצורה נוחה יותר".

בני־יהודה תדרוש בעד השאלתו של אדיב 30 אלף דולר ובעד העברתו – 100 אלף דולר.

קובי סגל לא נכח אמש בביתו, אך אביו זאב שמח לשמוע מאיתנו על הכנסת בנו להעברות. „אני מקווה שבני־יהודה לא תערים קשיים בדרכו של קובי לעבור לקבוצה אחרת", אמר.

יבנה: מאמן־הכלבים עושה כושר, השחקנים – שרידים

מאת **יאיר גיסר**

מכבי יבנה בצרות. לאימונים מגיעים רק ארבעה שחקנים מסגל אשתקד, כשאליהם מתווספים שחקני נוער. האחראי על אימוני הכושר, אגב, הוא... מאלף כלבים ממשמר־הגבול.

ציון (פונל) יעקב, קפטן הקבוצה ציין: „ההצעות של ההנהלה לגבי המשכורות שלנו בעונה הקרובה לא רציניות. עד שנסיים את המגעים לשביעות רצוננו, לא נופיע לאימונים".

היו"ר חיים היגרי: „קודם שיופיעו השחקנים לאימונים ואז יהיה על מה לדבר".

אתמול החליטה הנהלת יבנה שדי לה ב„מלחמות" עם השחקנים ואי לכך הכניסה לרשימת־ההעברות חמישה סרבני אימונים: ראובן אלקבץ, ציון יעקב, אשר סלומון, אבי פרץ ומירו בן־שמעון. מנשה עלוואה מצוי ברשימה מתחילת השבוע.

האמריקני טוד גודמן כבר כובש לרמת־גן

מאת **יאיר גיסר**

טוד גודמן, החלוץ האמריקני־יהודי של הפועל ר"ג, ששיחק בעונה החולפת בג'מאיקה, החל להציג אתמול מכשרונו במשחק אימון פנימי. האימון נערך באור־יהודה, עקב שיפוצים ב„מכתש" בגבעתיים. שני שערים נאים שכבש גודמן, הביאו לניצחון קבוצתו 1:5.

המאמן משה מאירי היה מרוצה למדי מרמתו של גודמן. „אם טוד ישפר את כושרו הגופני, תרוויח הפועל ר"ג חלוץ טוב", ציין.

בשבוע הקרוב עומד להגיע מאמסטרדם לר"ג, הקשר ההולנדי־יהודי סיימון פולק, ששיחק בעונה שחלפה בליגה הפורטוגלית השנייה. פולק כבר חתם בר"ג.

בר"ג מחפשים בלם אחורי וחלוץ, לקראת יציאת הקבוצה בעוד שבועיים לגרמניה, למחנה־אימונים.

נפגשים בפארק

אימוני־הקיץ בפארק הלאומי ברמת־גן מהווים, כך מתברר, גם מקום־מיפגש לבני־משפחה ולחברים. בתצלום מימין: האחים־השוערים לבית ג'רבי, רוני (מימין) מהפועל פ"ת ואלי מבית"ר ת"א. שניהם מחפשים עתה קבוצות חדשות. אולי ימצאו אותן בפארק. התצלום משמאל מיועד לחובבי הנוסטאלגיה: גבי לסרי (מימין), אריה בז'רנו (במרכז) ונמרוד דרייפוס – שלושתם שיתפו פעולה בעבר הלא־רחוק בהגנת הפועל ת"א. בז'ה ונימי עכשיו בהפועל בת־ים, לסרי – ברשימת־ההעברות. נשאר עוד מקום בפארק! (צילם: אברהם חסון)

יוגוסלביה תוזמן למשחק ידידותי בשנה הבאה

מאת **משה שיינמן**

נבחרת יוגוסלביה תוזמן למשחק ידידותי בישראל בשנה הבאה. את ההזמנה ימסור לנשיא ההתאחדות היוגוסלבית, מ"מ יו"ר ההתאחדות עזריקם מילצ'ין, שהוזמן לשיחות בבלגראד בסוף החודש הבא.

באותן שיחות יבקש מילצ'ין להזמין גם את נבחרת הנוער היוגוסלבית לטורניר הנוער הבינלאומי, בחודש דצמבר בישראל, ויעלה את הבקשה המסורתית לתמיכה בצירוף ישראל לאירופה.

מ"מ היו"ר ישתתף בחודש ספטמבר בקונגרס האינטרטוטו בהונגריה.

בגלל שלא עמד במינימום ב־400 מ':
המילגה של אילוז קוצצה ב־3000 ד'

מאת **אבינעם פורת**

איתי אילוז, אלוף ישראל במיאוצים ל־100 ו־200 מ', הממריא היום בחזרה ללימודיו בארה"ב, עסק בימים האחרונים בפעילות בלתי־שגרתית: גיוס 3000 דולר להשלמת המילגה שלו. מיכללת „בויסי" באיידהו, שבו הוא לומד עיצוב ופירסום, קיצצה סכום זה בגלל שלא עמד במינימום שנקבע לו בריצת 400 מ' – 47.50 ש'.

בינתיים השיג איתי בן ה־22, מהפועל ירושלים, תוצאה בלתי צפויה בריצת 200 מ', 21.44 ש', שתסייע לו בשנתו השלישית – אך היא הושגה מאוחר מדי לגבי שנה זו.

אתמול, במאמצים מרוכזים ובסיוע מרכז הפועל, הצליח איתי לגייס 1000 דולר. סכום של 2000 דולר נותר „פתוח".

בסך־הכל, המילגה של אילוז בשנה הקודמת, כולל למגורים, היתה בסך 12 אלף דולר. עתה היא מצטמצמת ל־9000. בגלל אי־השגת המינימום ב־400, קלטה המיכללה רץ אחר למרחק זה.

אירגון המאמנים: החזרת־חוב לליאון או שלום למנסל

אירגון המאמנים הודיע, כי יתבע את הפסקת עבודתו של המאמן האנגלי ג'ק מנסל במכבי פ"ת.

זאת, אם המועדון לא ישלם, בתוך שבוע ימים, את חובו לליאון קונסטנטינובסקי, שאימן אשתקד את המועדון.

מכבי פ"ת נתבעת לשלם 11 אלף דולר.

במיפגש ראשון: הנכים גברו על מצרים בכדורסל – 37:63

נבחרת הנכים של ישראל בכדורסל, גברה אתמול על נבחרת מצרים 37:63 (19:26), במסגרת משחקי סטוק־מנדוויל, הנערכים באנגליה.

היה זה מיפגש ראשון בין נבחרות הנכים של שתי המדינות. בשתי הנבחרות מופיעים גם נכי מלחמה. לפני המשחק הופעל על כדורסלני מצרים לחץ כדי שלא יופיעו למשחק, אך אלה גילו, כאמור, רוח ספורטיבית ועלו לשחק, למרות מודעותם לעדיפותה הברורה של הנבחרת הישראלית.

מאזן המדליות של המשלחת הישראלית עד כה: שתי מדליות זהב, שמונה כסף ושלוש ארד.

צפורה רובין זכתה במקום הראשון בקרב חמש לנשים. נחמן וולף הסתפק במקום השני בקרב חמש לגברים. רות קידר הגיעה למקום השני בקליעה למטרה, במצב שכיבה, עם 393 נק'.

בשחיה זכה יוסי ונגר במקום הראשון, בבית א', במשחה ל־50 מטר חזה, 48.32 ש'. שלמה פינטו הגיע למקום השני ב־100 מטר חזה, בזמן של 1.45:04 ד'. אסף אגמון סיים שלישי בבית ב', ב־50 מטר חזה, 54.02 ש'. בין הנשים, סיימה בלה צור במקום השני ב־50 מטר גב, זמנה – 1.02 ד'.

מבקשים אישור לשיתוף נבות באליפות העולם

מאת **אבינעם פורת**

איגוד האתלטיקה, פנה להתאחדות האתלטיקה העולמית במטרה לקבל אישור לשיתופה של דליה נבות באליפות העולם ברומא. זאת, משום שהישגה של דליה בריצת 100 מ' משוכות, נקבע ברוח גבית מעל המותר.

בריצה זו, בטורנטו שבוולס, עברה דליה את המרחק בזמן 13.64 ש' (שש מאיות השניה מהר ממינימום ב'), אך היא נעזרה ברוח גבית של למעלה משלושה מטר לשניה, בעוד הרוח המותרת היא שני מטר לשניה.

מאיגוד האתלטיקה נמסר, כי אם תאשר ההתאחדות העולמית את שיתוף דליה, היא תישלח לרומא. שני אתלטים, שהשתתפותם באליפות העולם ודאית, הם סיגל גונן ואריה גמליאל.

פרסלני מתאמן בהפועל כפר־סבא

מאת **אבינעם פורת**

ירון פרסלני, בלמה המצטיין של מכבי פ"ת בשנתיים האחרונות, החל להתאמן בימים האחרונים בהפועל כפר־סבא. לפחות באימונים נראה פרסלני כמשתלב היטב בקבוצה השרונית.

מכבי חיפה המחזיקה בכרטיס השחקן שלו, אישרה את אימוניו בכפר־סבא.

פרסלני סירב אתמול לומר מדוע אינו מתאמן במכבי פ"ת. מקורביו הסבירו, כי אינו רוצה לחזור למכבי פ"ת בגלל חובות כספיים ובגלל פסימיות מצידו לגבי הסיכויים שיוכל לשתף פעולה עם המאמן ג'ק מנסל. זאת, נוכח הנתק שהיה ביניהם בתקופה שמנסל אימן את מכבי חיפה.

כפר־סבא עומדת להחתים בקרוב את מג'די אברמוף, חלוצה של הפועל חדרה. המו"מ בין כפר־סבא למלך־השערים של הליגה, אלי יאני, נמשך ובין היתר מדובר על אפשרות לחוזה ארוך־טווח.

יוסי מזרחי חוזר לאימוני האלופה

מאת **שמואל חיות**

יוסי מזרחי, שוער בית"ר ירושלים, חזר אתמול להתאמן בשורות הקבוצה, לאחר חופשה ארוכה – הוא גם לא השתתף עם הקבוצה במשחקי האינטרטוטו.

בינתיים גדלה מצבת השחקנים המתאמנים בשורות האלופה. כל התוספת היא של שחקנים הנבחנים בקבוצה. כך שני שוערים: שמעון בן־שמעון מהפועל טבריה ומשה פרג' מבני־יהודה ת"א וכך החלוץ אילן מלכה מהפועל מבשרת־ציון.

פ"ת: לוין והלל מתאמנים – אבל...

מאת **משה רוזן**

אוהדי הפועל פתח־תקוה שמחו לראות אתמול שניר לוין ורונן הלל נוטלים חלק באימון הקבוצה. עם זאת, האוהדים לא ידעו שהשניים עשו זאת, רק כדי לשמור על כושר. הפער הכספי בינם לבין ההנהלה עדיין עומד על כמה עשרות אלפי דולרים.

הנהלת פ"ת עומדת לפנות להפועל חדרה, כדי לברר את אפשרות שילובו של חלוצה, מג'די אברמוף בפ"ת. שחקן אחר, המצוי על הכוונת של הקבוצה, הוא אלי טיומקין, חלוץ הפועל רעננה.

איתן בורניק, שנפצע במגלשות־המים של הלונה־גל, עדיין אינו מתאמן.

REEBOK

א. חלבני: היבואן הבלעדי
לנעלי ריבוק מודיע

הגיעו דגמי 1988
בצבעים מטריפים

להשיג בלעדית ב:
ספורט ויסוקר: ביאליק 19 ר"ג, טל. 738224
סל ספורט: דיזינגוף 126 ת"א, טל. 239065

אופניים: ה„חובבים" ניצחו את ה„מקצוענים"...

מאת **חיים פנטילט**

רוכבי־אופניים שאינם רשומים בהתאחדות לספורט, זכו במדליות הכסף והארד לבוגרים ובמדליית כסף לותיקים בתחרויות גביע־המרינה, שנערכו ב־25 באפריל. שיתופם של האורחים היווה סיכון כספי כבד להתאחדות לספורט, במקרה של נזק או פציעה במהלך התחרות.

בפירסום תוצאות גביע־המרינה מטעם ועדת האופנים, רשומים הבוגרים הזוכים במקומות השני והשלישי – איתן שטרקמן ואוהד שוורצפוגס, שניהם מהפועל ת"א – ובין הוותיקים דורג שני ירמיהו שלמה מהפועל בנימין. בבדיקה שערכתי במחשב ההתאחדות לספורט גיליתי, שהשלושה אינם רשומים ברשימת הספורטאים הפעילים. מתברר, שגם אגודות הפועל ת"א ובנימין אינן רשומות בענף האופניים.

מנכ"ל ההתאחדות לספורט, שמואל ללקין, הופתע משיתוף האורחים והבטיח לברר את העניין. „זה נוגד את התקנון. מבחינת הביטוח, האחריות על האגודות", אמר ללקין. לא היתה לו תשובה לשאלה, מי יכסה את הביטוח של האורחים.

תשובה חלקית קיבלנו ממנחם אברון, יו"ר ועדת האופנים: „לפני התחרות החתמנו את האורחים על אישור, המשחרר את ההתאחדות לספורט מהאחריות לנזקים".

בעניין שיתוף האורחים הוסיף אברון: „היה ידוע לי שמותר לשתף אורחים. לאחר התחרות הגישה אגודת הדרושנים עירעור. בית־הדין העליון דחה את העירעור וקבע, שמותר לשתף רק אורחים מחו"ל. אנו מקבלים את הפסיקה ולהבא ננהג בהתאם".

יד לכדור ויד לכסף

שחקני הכדוריד משתחררים מהתדמית המתונה. גם הם לא מוכנים להיות פרייארים של אף אחד. הם רוצים, כמו כולם, כסף. מה שיותר ● לקבוצות אין מאיפה לשלם, אבל זה לא מפריע לחלקן לשלם בכל זאת ● התוצאה האפשרית: חובות כבדים, שגוררים מינוי כונס נכסים, כמו בהפועל רחובות

כדוריד עכשיו / אפי רוזנברג

„כסף גורם לעולם להסתובב". זה מתוך להיט של ליזה מינלי ב„קברט". את השיר זה, בתיקון קל: „כסף 'מסובב' את הראש של שחקני הכדוריד", אפשר להלביש פיקס על הענף הקטן הזה. הדרישות הכספיות של השחקנים האמירו בעת האחרונה בצורה חסרת תקדים. זה מעורר גיחוך, צחוק ועצב כאחד אצל קבוצות הליגה הלאומית, 12 במיספר. יש שנותנות ובוכות, יש שנותנות ושותקות, יש שלא נותנות כלום.

באיזה סכומים מדובר? אם שחקן מקבל 15,000 דולר, כולל כל המענקים, לעונת משחקים אחת, הרי – בהתאם לגורל הענף והכנסותיו – זה מקביל לשכר של 150 אלף דולר בכדורגל או בכדורסל. גם בענפים, שמגלגלים הרבה כסף, מעטים מתקרבים לסכומים האלה.

מי שגורם ל„בור" הכלכלי, שהענף עלול לשקוע לתוכו, הם לאו דווקא ה„סטארים" הגדולים, אלא דווקא הצעירים שצמחו ותונבו במועדונים, עד שבוקר בהיר אחד החליטו שגם להם מגיע – ובגדול.

כך, העסק הקטן הזה ששמו כדוריד, נכנס לסיחרור חסר כל פרופורציה למשאבים העומדים לרשות האגודות, שחלקן עומדות על סף התמוטטות.

כוכב מכבי ראשל"צ משה יוסיפוביץ' – דולרים רבים זרמו לכיסו הודות לכדוריד. לו, לפחות, יש „קבלות"

● „יחס חברי"

קחו את הפועל רחובות, למשל. עד לפני שלוש שנים היא היתה מקבוצות הפאר של הענף: 11 פעמים אלופה, שש פעמים מחזיקת גביע, ותיקי הענף מספרים, כי היא היתה החלוצה במתן כספים „גורליים" לשחקנים, והפכה למודל לחיקוי בנושא. לפני כחודש וחצי היא עברה לידי כונס־נכסים. יותר מ־50 אלף דולר חוב לבנק הבינלאומי הראשון, הביאו, לחלכה, לסגירת המועדון. רק התערבות דרמטית חסרת תקדים מצד מרכז הפועל מנעה, לפי שעה לפחות, פירוק המועדון.

כמה קבוצות אחרות גילו „יחס חברי למופת" למה שהתרחש בהפועל רחובות. הן פשוט שחרו לטרף, כעופות העטים על גוויה. הן רצו לנצל את המצב ולקנות את שחקני רחובות בכסף קטן. רק אינטרסים.

אבל מרכז הפועל, כאמור, הנשים ברגע האחרון את הפועל רחובות הגוועת. אם לא כן, היה נפגע אישית חיים דובב, האיש ששלט בקבוצה שנים רבות. דובב לקה בליבו לפני כשנה. יש אומרים – בגלל מצבה של הקבוצה. דובב אומר: „להגיע לטופ עוזרים לך, אבל כשאתה מגיע לשם כבר תסתדר לבד. מוסדות כמו העיריה ומועצת־הפועלים ברחובות לא נתנו מספיק גב לקבוצה, שהיתה מספר אחת בארץ והיתה מודל להערצה ולמשיכה של בני נוער רבים לספורט המקומי ברחובות.

„מערכת השכר בקבוצה לא היתה מהגבוהות, ידענו להסתדר. אך כשהכסף נגמר – הכל נגמר. התחלנו במערכת תשלומים שלוש שנים לפני כולם, וגם התמוטטנו שלוש שנים לפני כולם. יש מספר דברים שיכולים להביא לבלימה של הסחרטה: של רצון השחקנים לפשוט את עור ההנהלות. יש לאסור על שחקן להיכנס להסגר בזמן שירותו הצבאי. הגדלת תקופת ההסגר לשלוש שנים ומתן רשות להעברת שחקנים עד אמצע העונה – צעדים כגון אלה יכולים לשפר את המצב בכדוריד".

פנינו למספר עסקנים בכירים, המשלמים והמנסים את מדיניות השכר בענף. יו"ר אגודת מכבי ראשל"צ, סם אולפינר, אומר: „אני קורא לכל שחקני הכדוריד בארץ למתן את דרישותיהם, כי הם פשוט כורתים את הענף שעליו הם יושבים. אין היום שום הצדקה לשלם סכומים גדולים לשחקנים, כי פשוט מקורות ההכנסה של הקבוצה – אפסיות. מכבי ראשל"צ עשתה מאמצים גדולים בחמש השנים האחרונות להפוך את המשחק לאטרקטיבי, במטרה למשוך קהל, להביא ליתר חשיפה תקשורתית, במיוחד לטלוויזיה, וכך להביא להגדלת ההכנסה. השחקן צריך לקבל פיצוי, אבל גם צריך לדעת לשמור על פרופורציות. השחקן צריך לראות בענף ר חברתית משולבת בספורט, ולא מקום עבודה המהווה את מקור ההכנסה העיקרי שלו".

● שנור גדול

שמואל זילברמן, יו"ר הפועל ר"ג, 14 שנה כיהן כמנהל נבחרת ישראל ותשע שנים היה מזכיר איגוד הכדוריד והוא אומר: „העדר תקנון ברור וחוסר שליטה עצמית של הקבוצות, הרוקדות לפי החליל של השחקנים, כל אלה גורמים להתמוטטות הענף. אם קבוצתי מוכרת 50 כרטיסים במשחק, אני עושה חגיגה. הענף הזה חי על שנור גדול. איך אפשר לדרוש כסף ציבורי מחר, ומצד שני לשלם סכומים גדולים לשחקנים ללא יכולת אמיתית. אנו תועים למטרה. הכדוריד ההולנדי, למשל, טוב מאיתנו. וכמה הם משלמים? חוץ מכלום... שום דבר. יש לי הרושם שהשחקנים כאן משחקים רק למען הכסף. כייף המשחק נעלם מעיניהם.

„צריך להביא זרים, וזה בניגוד לדעת חברינו. זה לא יהיה יקר וזה יביא תועלת רבה לענף. איגוד הכדוריד צריך לנקוט בפעולה מתאימה ומהירה לפני שיהיה מאוחר".

טל כרמי, יו"ר הפועל פ"ת, חושב אחרת: „מי שיש לו כסף ורוצה להשקיע בענף – זה לגיטימי. אי אפשר להגיד לאדם שרוצה להשקיע כסף בענף, שלא לעשות כן. אבל ההשקעה לטווח הקצר יכולה להיות בעלת השלכות מסוכנות על העתיד. המשקיע הנדיב עלול לגרום – וגרם – לסיחרור בנושא התשלומים, ואחרי תקופה נישבר לו והוא פורש. כל מה שנעשה מתמוטט כבניין קלפים.

„השיטה שלי, לעומת זאת, היא להחתים שחקנים לטווח ארוך, כך שיש לי שקט וזמן כדי לגייס כספים. צריך לשלם לפי המשאבים בקופה".

סגן יו"ר סגנית האלופה, הפועל ראשל"צ, עמי שרה: „צריך לעשות סימפוזיון, לא רק למען הרושם, ובלי הרבה בירבורים. צריך לייעל, לספר, ולהגיע להחלטות נכונות, כדי שהענף לא יגיע לאבדון. אסור לשלם סכומים גדולים. אי־אפשר לשלם ממה שאין. עם התקציב שאנו מקבלים מהפועל – 11,600 ש"ח – אנו לא יכולים להחזיק את מה שיש לנו, גם כלי לשלם לשחקנים. לכן, כל המבקשים למיניהם, נא לרדת מהעץ מהר מאד ולחזור למציאות".

שונה מכל הקבוצות היא העולה החדשה לליגה הלאומית, מכבי קרית־שרת חולון. זו אינה משלמת לשחקניה כלל. 320 פעילים במועדון, שהוקם ב־1972. בקרית־שרת מרגילים את חברי המועדון מגיל צעיר למסגרת חובבנית טהורה. בתחילת כל עונה, למשל, מקבלים השחקנים את מדיהם החדשים. החבר'ה מכבסים את הבגדים בעצמם ובכך חוסכים את הוצאות המכבסה. חיסכון קטן אמנם, אבל בעל חשיבות חינוכית מדרגה ראשונה.

אומרים, אגב, שגם בראשון־לציון החבר'ה היו פעם מחונכים כך. אלא מהירות הכסף עלה להם לראש. סיחרר אותם.

נחזור לקרית־שרת. מנהל הקבוצה הבונרת, נתן קאופמן: „המטרה המוצהרת שלנו היא מועדון כדוריד ולא מועדון מסחרי. העונה הגענו להשגים ללא הוצאות: אליפות וגביע נשים, נוער וילדים בפיסגה. נציגים בכל נבחרות ישראל, ללא יוצא מהכלל. מי אומר שהכל נמדד בכסף?"

אבל גם קאופמן הנאה והלוקאל־פטריוט מוכן לפשרה מסויימת: „ההצלחה תביא קהל, שישלם עבור הכרטיסים, ורווחים שיצטברו נדאג לבסס את שחקני המועדון מבחינה כלכלית, לימודים וכו'".

חזון ימות המשיח.

שמואל זילברמן – צריך להביא זרים (צילם: אברהם חסון)

הפועל נוף־ים: לא לומדים לקח

קבוצות לא לומדות לקח. קחו למשל הפועל נוף־ים. זו נמצאת בשנים האחרונות בתחתית הליגה. בעונה האחרונה היא ניצלה במשחקי המיבחן. לקראת העונה הקרובה ביצעה רכש מאסיבי, שיעלה לה אלפי דולרים.

היו"ר, יוחנן מרינה, איש עסקים, נמצא כעת בחו"ל, כראש משלחת נבחרת הכדוריד. לכן לא קיבלנו את תגובתו.

פנינו למזכיר הפועל נוף־ים, שלמה זינגר (סאליו): „אני מתנגד למה שעשו בקבוצה. משקיעים אלפי דולרים בלי לחשוב על התוצאות בעתיד. משקיעים הרבה כסף מחר, ומאידך קבוצת הנשים והנוער של המועדון נסגרו מחוסר תקציב. אני הייתי מוותר אפילו על הליגה הלאומית, כדי לא לשלם סכומי־עתק. שמזיקים לא רק לנוף־ים אלא לכל הענף".

קרית ספורט - קיץ 87
קרית הספורט הגדולה בישראל

עירית תל-אביב-יפו
ידיעות אחרונות

בין התאריכים 15.8.87 עד ה-29.8.87
בשעות אחה"צ והערב
בשטח הספורטק, שדרות רוקח ת"א

מהרו להרשם

אליפויות | אירועי ספורט
פעילות חופשית | הופעת כוכבי ספורט

תחרויות ואליפויות ברישום מוקדם
קט־רגל (5 שחקנים)
קט־סל
כדורסל
כדורעף
טניס שולחן
טניקט
הורדת ידיים
מר/מרת הקריה
אליפות הטבעות
ויד הזהב

פעילות חופשית
משחקי נופש פעיל
החלקה על גלגליות
במת ספורט
פינת כושר
בדיקת כושר
גופני לכל

דמי השתתפות: 8 ש"ח לקבוצה.
3 ש"ח לעופים האישיים.

פרטים והרשמה בבנין עירית ת"א כיכר מלכי ישראל קומה 11 חדר 1154 טל' 438267, 438285 ובספורטק.

פרסים למשתתפים!!

הפרסים תרומת: אדידס, אפולו - בגדי ילדים הקומקום, אופני ברטון ומגן ליברמן

האם מישהו יכול למנוע מבאיירן אליפות רביעית?

למעשה סימון השאלה בכותרת מיותר • באיירן מינכן היא המועמדת הכמעט ודאית, להיות הקבוצה הגרמנית הראשונה שתזכה בארבע אליפויות רצופות • הסכנה אם ותפתח, תבוא מצפון, מהמבורג, וממערב, ממנשנגלדבאך • חוץ מזה, המגמה של נדידת כוכבים לארצות אחרות, נמשכת

זירת חוץ / חגי קרן־צבי

עזבו

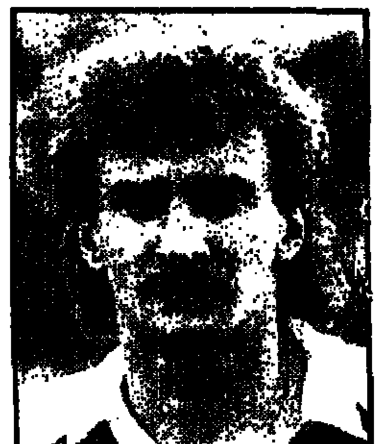
רודי פלר – רומא

קלאוס אלופס – מארסיי

תומאס ברתולד – ורונה

קרל־היינץ פרסטר – מארסיי

פייר ליטברסקי – ראסינג פאריז

כשתיפתח הבונדסליגה בשבת, תהיה לכל קבוצות הצמרת מטרה אחת. למנוע מבא־יירן מינכן, שהשלימה שלוש זכיות רצו־פות באליפות, לקבוע שיא של ארבע זכי־ות רצופות.

המשימה לא תהיה קלה. לבאיירן העשירה, יש סגל שחקנים מצויין. את העונה שעברה סיימה בלי הפסד חוץ. בבית נוצחה באיירן רק פעם אחת – 3:0 ע"י לברקוזן. דיטר הונס פרש אומנם, אבל שחקן החיזוק החדש משאלקה, החלוץ יורגן וגמאן, הוא מב־קיע בחסד.

הפעם האחרונה שבאיירן זכתה בשלוש אליפויות רצופות, היי־תה בין 1972 ל־1974. מי שמנעה ממנה אז כתר רביעי היתה מנשנגלדבאך. גלאדבך (שסיימה מצוין את העונה החולפת עם 10 נצחונות רצופים), יחד עם המבורג ולברקוזן, הן המועמדות הבכי־רות להדיח את באיירן.

מנשנגלאדבך בעלת האמצעים המוגבלים, הצליחה סוף סוף לסיים עונה, בלי למכור אף כוכב. אוכה ראהן נשאר, לאחר שהיה כמעט בידיים של איינדהובן, והקבוצה אפילו חיזקה את עצמה בחלוץ ההולנדי אריק וילארטס מאוטרכט.

■■■

לטני שחזר למולדתו, אוסטריה, הספיק המאמן הוותיק ארנסט האפל להצעיד את המבורג. היא סיימה כסגנית ואלופה וזכתה בגביע. יוסיפ סקובלאר, יורשו של האפל שמורש את מסורת המאמנים היוגוסלבים בקבוצה, יצטרך ללמד את חניכיו איך להישאר צמודים לבאיירן, גם במחזורי הסיום של הליגה, כשהמתח גובר. המבורג נעלמה פתאום, בשלבים המכריעים של מירוץ הא־ליפות בשנה שעברה.

ללברקוזן, יש חיזוק טוב במרכז השדה – בונצול הפולני ורלף פלקנמאייר – ומאמן טוב, אריק ריבק. גם היא תיאלץ ללמוד לא להסתחרר מהצמרת, אם תגיע אליה שוב. בשנה שעברה, אחרי ה־0:3 שהנחיתה במינכן, באה ההידרדרות.

■■■

דבר אחד ברור כבר עכשיו. לפחות בכל מה שקשור לכוכבי כדורגל, הבונדסליגה תהיה העונה פחות מבריקה. מכירתם של שלושה מונדיאליסטים, קלאוס אלופס למארסיי, תומאס ברתולד לורונה ורודי פלר לרומא, דאגה לכך.

כפיצוי על עזיבת הכוכבים, פשטו המנהלים הגרמנים על ליי־גות מזרח אירופה, סקנדינביה ואפילו סקוטלנד ופורטוגל. רכישת העונה היא ללא ספק, זו של לאיוש דטראי, 24, קשר נבחרת הונגריה. פרנקפורט השיגה את מי שנחשב לכוכב הגדול ביותר של הונגריה מאז פושקאש. זה עלה לה 2 מיליון דולר.

קבוצה	מאמן	שחקנים חדשים	עזבו	כוכבים
באיירן מינכן	יופ היינקס (החליף את אודו לאטק, עבר לקלן)	וגמאן (שאלקה), ציסקאלה (ואטנשייד), אק (ביירוייט), באיירשמיט (הובב)	ד. הונס (פרש), וילמר (האנובר), מאתי (אורדינגן), דקייזר, שניידר (נירנברג)	פאף, ברנות, מאתיאוס, מ. רומניגה, אאוגנתאלר
המבורג	יוסיף סקובלאר, יוגוסלבי (החליף את ארנסט האפל, שעבר לאיסנברוק, אוסטריה)	ביין (קלן), לבדיה (דרמשטאט), אנדרס (ד.ר. ברלין)	לוקס (מנחיים), בלאציס (פרנקפורט), חיין (בראונשוייג)	יעקובס, קאלץ, אוקונסקי (פולין), יוסופי (יוגוסלביה), שטיין, קאסטל
קלן	דאום (מנג'ר: לאטק)	קולר (מנחיים), ברנובסקי (אוברהאוזן), פולסן, (דני, ריאל מאדריד), קרגוס (דיסלדורף), שמיץ (הובב)	ק. אלופס (מארסיי), שומאכר (שאלקה), ביין (המבורג), גיילס (האנובר)	אולסן (דני), וודקוק (אנגלי), אנגלס, ת. אלופס
מנשנגלאדבך	ורנר (החליף את יופ היינקס, שעבר לבאיירן)	וילארטס (אוטרכט, הולנד), חרבסט (חוזר מדרמשטאט)	לינן (דואיסבורג), בורובקה (ברמן)	ראהן, ברונס, קאמפס, תילה, קרינס
שטוטגרט	ארי האן (הולנד)	ולטר, גאודינו (מנחיים), פראנגה (אולדנבורג), באומן (קירשהיים)	נוסחור (קייזרסלאוטרן), פאסיץ' (יוגוסלבי), מילר (בלי חוזה), נומינגנר (מנחיים)	בוכוולד, אימל, קלינסמן, סיגורווינסון (איסלנדי), קרל ורלף אלגייבר
ברמן	רייהאגל	בורובקה (מנשנגלדבך), רידל (ב.ו. ברלין), רוז, אילטס והאנסאס, חובבים	פלר (רומא), שלינדוין (פרנקפורט), סידקה (ט.ב. ברלין)	בורדנסקי, ווטבה (צ'כי), נויבארת, בורגסמילר
דורטמונד	סאפיג	מקלאוד (סלטיק, סקוטלנד), קלפינגר (שאלקה), ווחלרט (ליבק)	האן (ואטנשייד), קייזר (לא חתם)	דיקל, רדוקאנו (רומני), זורץ, גמיל
לברקוזן	ריבק	בונצול (פולני, הומבורג), פלקנמאייר (פרנקפורט), ק. טאובר (שאלקה)	קון, דרובס (הנובר), פאצקה (שאלקה)	רולף, צ'ה בום־קון (קוריאני), שראייר, ואס
קייזרסלאוטרן	בונגרץ	גודמונדסון (איסלנדי, אורדינגן), פודה (סאארבריקן), נוסחור (שטוטגרט)	טראנק (דרמשטאט), נאייבסקי (פולני, בילפלד), מולנר (פרנקפורט)	ווטקה, גרו, הרטמן
באייר אורדינגן	קפל (עוזרו לשעבר של בקנבאואר בנבחרת)	פריץ (שבדי, יאנג־בויס ברן), מאתי (באיירן), שולטיסיק (האם)	גודמונדסון (קייזרסלאוטרן), ברינקמן (פרש), פורלין (הנובר)	ו. פונקל, אדוולדסון (איסלנדי), פ. פונקל, הרגט, בומר
נירנברג	הואר	דוסנד (דיסלדורף), דיטוור (ביירויט), דקייזר, שניידר (באיירן)	גיטלר, ליפמן (מנהיים), ליברויץ (פרש)	רויטר, גריימר, אקשטיין
בוכום	גרלנד	איך (שטוטגרט), יאקיש (ראמשייד), מיקולייצ'יק (פולני, איינקל), סלבינסקי (האם)	שולץ (פרנקפורט), וגמאן (אסן), קון (ראמשייד), זוגצ'יץ' (בלי קבוצה)	צומדיק, קמפה, ריקרס (הולנדי)
שאלקה	שאפסטל	שומאכר (קלן), גייזל (הנובר), היימן (מנהיים)	יונגהנס, מאציאק, פסיארוטי, ס. טאובר (בלי חוזה), דיץ (פרש), ק. טאובר (לברקוזן), רות (פרנקפורט), וגמאן (באיירן), קלפינגר (דורטמונד)	תון, אופיץ, פאצקה, פיכטל
מנהיים	לאצקה	לוקס (המבורג), בוקנפלד (דיסלדורף), ליפמן, גיטלר (נירנברג)	קולר (קלן), ולטר, גאודינו (שטוטגרט), קאסטן (הומבורג), זיברט (יהיה עוזר מאמן)	צימרמן, ברשרס, טורוק (הונגרי)
פרנקפורט	פלדקאמפ	דטארי (הונגריה), רות (שאלקה), שלינדוין (ברמן), היטקמפ (אסן), שולץ (בוכום), בלאציס (המבורג), קלפר (דרמשטאט)	ברתולד (ורונה), פלקנמאייר (לברקוזן), פאחל (ריזאספור, טורקיה), קרמר, תיס (בלי חוזה)	קרבל, סמולארק (פולני)
הומבורג	אובה קלימצ'בסקי (בעבר מאמן הפועל חיפה)	לוציאנו (פורטוגלי, פורטימוננזה), קאסטן (מנהיים), ווסטרבק (ברנישנלדבך), אלמריך (בראונשוייג), קיים, בלאטל (דיסלדורף), קרוטינסקי (סאארבריקן)	בונצול (לברקוזן), לבונג (הובב), פראנקן (פורטונה קלן)	שרה, שפר, וויציצ'קי (פולני), קלטש, הרטוויג
האנובר	ויילנג	פאלאש (פולני, גורניק), דראבס, קון (לברקוזן), וילמר (באיירן), גיילס (קלן), דירסן (שאלקה)	גייזל (שאלקה), היידנרייך, מילר (בלי חוזה)	קונצה, וילמר
קרלסרואה	שאפר	שפייס (אולם), הייסינג (היילברון), מץ (קייזרסלאוטרן), פורלין (אורדינגן), זיס (באזל, שוויץ)	שוטרלה (שטוטגרט), גינטר (פורסהיים)	קרויצר, הרפורת, בוגדן

נשארו

לותאר מתאוס – באיירן

טוני שומאכר – שאלקה

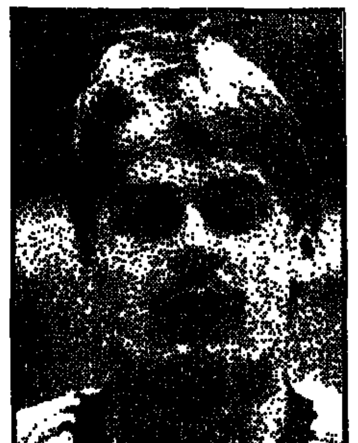
אולף תון – שאלקה

אנדראס ברמה – באיירן

ראלף פאלקנמאייר – לברקוזן

פול דייויס ולהטוטי הכדור שלו. הוא יודע גם יותר מזה (תצלומים: אברהם חסון)

תואר אחד יש: בקט־רגל

בנתניה אוהבים כדורגל. הקהל מתעניין נון־סטופ, 12 חודשים בשנה. השחקנים מוכנים להשקיע מאמץ, אפילו במסגרת שכונתית.

מי שלקח ברצינות את אליפות הקט־רגל היתה מכבי נתניה. בני לם נתן תצוגה נהדרת. אחרי ארבע שנים, היה לנתניה סוף־סוף תואר, אלופת הקט־רגל, עם בונוס של 45 אלף שקל.

גם זה מכובד.

נתניה ועוד... נתניה

מה מתבשל / אבינעם פורת

במכבי נתניה כבר עושים טוטו־הרכב: זו אולי הקבוצה היחידה בארץ שיכולה להציב שני הרכבים בליגה הלאומית – אבל אין זה מבטיח לה עדיין מקום בצמרת • כדי לחזור לתקופת התארים, עבדו קשה בהנהלת המועדון הקיץ: נסעו לג'מאיקה, ניהלו מו"מ עם ארנסטו אברמוביץ – והביאו את „טיגה" דייויס מקינגסטון • גם עודד מכנס מתאמן • אחרי עזיבתם ההדרגתית של שירזי, אלטר, לביא ופיזנטי (למרות הסיכום עמו לפני חודש) רוצים בקבוצה שקט תעשייתי, עם הישגים כמו פעם

ארבע שנים כבר חלפו מאז ירדה מכבי נתניה ממפת האליפויות. עודד מכנס, המלך דאז, אמר לא מזמן, שהיום זה נראה קצת מוזר: איך התארים נקטפו בקלות מדהימה כל־כך. פשוט לא להאמין.

אבל על היסטוריה אי־אפשר לחיות. ארבע שנים רחוק מהצמרת הן יותר מדי. על־פי מהלך העניי־נים בקיץ האחרון, התעורר רושם כי בנתניה החליטו להפוך עולי־מות, כדי לחזור לעמדה הטבעית, אי־שם בצמרת.

ארנסטו אברמוביץ, פול דייוי־יס, המסע לג'מאיקה, היו כמה מכותרות הקיץ. בנתניה, דרג הנה־הול, לא היתה עונת מלפפונים.

עכשיו, החימום הראשון. עוד בעיה, הרבה שחקנים על מגרש האימונים ובחדר־הכוח במכון־וינ־גייט, מיבחר טוב, אבל יותר מדי. חלקם, בחורים מוכשרים, יצטרכו לעזוב, אי־אפשר לשלם משכורות לכולם. בעיה. לבו של המאמן, זא־ביק זלצר, „נשבר". התלבטות קשה.

„טיגה", זה השם החדש. פול דיי־ויס, פרי המסע לג'מאיקה של זלצר ויו"ר מחלקת הכדורגל אבי אונגר. ישנם שם גם עודד מכנס השוער, כנראה, אם יסגרו התנאים הכספיים; ודני עציוני שכיכב בהפו־על חולון.

• אילתורים בהתאם ליריב

זלצר, 44, אומר שלעולם אין לדעת בכדורגל. „מאמן הוא כמו אופה שמכניס חומרים מסויימים לתנור, ואינו יכול לדעת בדיוק איזו עוגה תצא. אבל הפעם, יותר מהשנים הקודמות, הפנים שלנו כלפי מעלה, אל אחד התארים". את המלה אליפות בהגדרה לתואר המבוקש, לא הזכיר.

„בעונה שעברה, לפני הפתי־חה, אמרתי שמקום בין הרביעי לשביעי, יהיה ריאלי עבורנו. היום אנחנו שואפים ליותר. מקווים. איך זה יתפתח, עוד נראה".

ההכנות לעונה החדשה החלו למע־שה עוד עם נעילת עונת אשתקד. ישבו על המדוכה. סגן היו"ר, יצחק תשובה, רצה מאוד בשחקנים זרים. אלא שתקנון ההתאחדות לכדורגל לא פתח את השערים בשלב זה. מכיוון שכך, היו אוזני ראשי המוע־דון קשובות למידע על שחקנים יהודים מהתפוצות.

השם הראשון שעלה היה אר־נסטו אברמוביץ. זה מהטלוויזיה, בוקה ג'וניורס, ארגנטינה. באמצ־עות אנשי־קשר בצפון־אמריקה, הגיעה נתניה לאברמוביץ. בתחילה לאביו, ולאחר־מכן לכדורגלן עצ־מו. היה אמור להגיע לג'מאיקה, לפגישה עם זלצר ואונגר.

לא בא, אבל סוכם כי המו"מ יתנהל באמצעות הטלפון. בוקה הסכימה לשחרר תמורת 120 אלף דולר לשלוש שנים. נראה ריאלי. רק מה, ארנסטו הפציץ: רוצה 150 אלף דולר לעונה, דורש את הכר־טיס אחרי שתי עונות. יש גבול לדרישות. ירד בינתיים מהפרק, בלי אברמוביץ, אולי בעתיד.

עכשיו יש לנתניה את „טיגה" דייויס. גם הוא צריך לעבור שלבו לקבל במשרד הפנים את תעודת העולה החדש.

והיה אם נתניה תצרף את דיי־ויס, שחקן שהפגין כבר על־הפתי־חה שליטה מעולה בכדור, בתוספת להצהרות על עוצמה תכליתית, יעמוד לרשות זלצר צוות התקפה גדול ורב אפשרויות: יגאל מנחם, מלך שערי אשתקד; שלום תקוה הכוכב בהאיהדיעה, רוני לוי, הט־נק שעוד לא פרע שטרות; עודד מכנס, שנותר רק המכשול הכספי לשובו, טיגה ואולי גם נתי עזריה.

זאביק, אז מי ישחק ואת מי תושיב בצד?

„אתה מדבר על ההתקפה, אבל הנושא הזה בתוקף גם לגבי התפ־קידים האחרים. טוב, אם אתה שו־אל, אז אני יוצא מנקודת־הנחה, שתמיד טוב שישנם קצת יותר מהדרוש, מאשר פחות מדי. שנית, תמיד אפשר לעשות אילתורים. קיימים עשרה תפקידי־שדה, ואני לא חושב שמספר החולצה הוא הקבע".

תכלס, זאביק, שלום תקוה הוא עבורך קשר או חלוץ?

„שלום הוא בעיקרון קשר. אפ־שר לעשות עוד אילתורים, כהתא־אם לכל יריב. יהיה מאבק, שהפ־עם, אני מקווה, יתן תוצאות חיוביות. יגאל מנחם, למשל, הו־כיח עצמו בשלבים המתקדמים של העונה שעברה על המגרש, וזה היה משמעותי יותר מכל הדיבורים".

חיים רומנוביץ, הגזבר, מבקש ממני בחיוך את ההימור שלי על ההרכב לעונה הקרובה. הוא מנסה לשרטט את שלו. יכול להיות, ששוק ההימורים עוד יפרח בעניין הזה. תראו איזה מיבחר בקישור: בני לם שחייב עונה טובה, רונן גבאי, מודי חלפון, דני גואטה, חיים מסיקה, טל בראל, דני עציוני שכרטיסו חזר מחולון, משה בוארון שהעלה הרהורי־עזיבה אבל לא ברור מה יקרה אתו, מיכה רוזן, חיים לוי, רונן לוזון ואולי עוד שכחנו מישהו. לא פלא שמועדו־נים אחרים מגלים עניין רב בהשאלות ומציאות נתנייתיות לקראת העונה הקרובה.

מכבי נתניה היא אולי הקבוצה היחידה היום בליגה הלאומית, שי־כולה להציב שני הרכבים בליגה הלאומית. הצרה היא, שזה לא מב־טיח הרכב אחד, המהווה מתכון לאליפות. פלוסים ומינוסים. חיי־בים למצוא את שביל־הביניים.

• לנקות את השטח

„כדי להבטיח ריצה טובה כלפי מעלה", אומר זלצר, „צריך גם לא מעט מזל. נכון שחוסר מזל הוא תירוץ בדרך־הכלל, אבל אם נסתכל על העונה שעברה נראה, שבאמת היה מקרה חריג: שלום (תקוה) ובני (לם), שני שחקני־מפ־תח, שיחקו לא יותר משליש עונה. יש להם השפעה על הקבוצה. ההכ־נה שלהם לעונה נעשית בהשגחה רפואית מתמדת".

בעורף, הדברים יותר ברורים, נכון לעכשיו. חיים בר וברוך חסון יהיו הבלמים, שמעון מנחם ואלעד קורן מועמדים לאייש את עמדות המגינים. ישנו גם שימי מכלוף. אבל, שוב אבל, מי יהיה שוער?

כאן, זלצר מגלה כיוון־מחשבה שונה: „יהיה זה עוול לאריה חביב וקובי בלרב, אם יישבו על הספסל. כל אחד מהם יכול להיות השוער־הראשון של מחצית הקבוצות בלי־גה הלאומית". מסקנה, מישהו מהם, אם כן, יושאל. ירון סיכרית יהיה שוער המילואים.

בכל מקרה, בנתניה גדולה הציפייה ל־1 באוגוסט. היום שבו מבטיחים לפרסם את הסגל, שייצא למחנה האימון במערב־גרמניה. הדברים יהיו אז ברורים יותר.

שמתם לב שרוני פיונטי אינו בסגל? לפני חודש הודיעה מכבי נתניה, כי הושג סיכום עקרוני אתו על שרותו בקבוצה, במשך ארבע השנים הקרובות. בינתיים, הוא נכ־לל בפירסומי הסגל של... פ.צ. קלן לעונה הקרובה. לא שהוא ישחק שם, אבל גם בנתניה עושה רושם שלא.

מדוע? בחודש שחלף היתה התקררות מצד מכבי נתניה, על רקע דרישותיו של פיונטי וסיבות נוספות. יש איזשהו נתק, רק מאמץ מיוחד עשוי לאחות אותו.

זאביק זלצר, שנה ג' במכבי נתניה. זה נדיר על רקע חילופי ופיטורי המאמנים בשנים שקדמו.

במועדון החליטו, בדרך לעונה הזו, לנקות את השטח מפרשיות והצהרות מפוצצות, מה שהביא לעזיבתם של כמה שחקנים, בהם כוכבים. איש, למשל, אינו מזלזל ביכולתם של סופרסטאר שלמה שירזי, רפי לביא, פיזה, אריה אל־טר, שעזבו. פשוט, הם היו יותר מדי בכותרות, שלא נעמו לחיכה של מכבי נתניה. אפשר להגדיר זאת כך: רוצים שקט תעשייתי. הפעם, עם השגים.

פוסטר השבוע

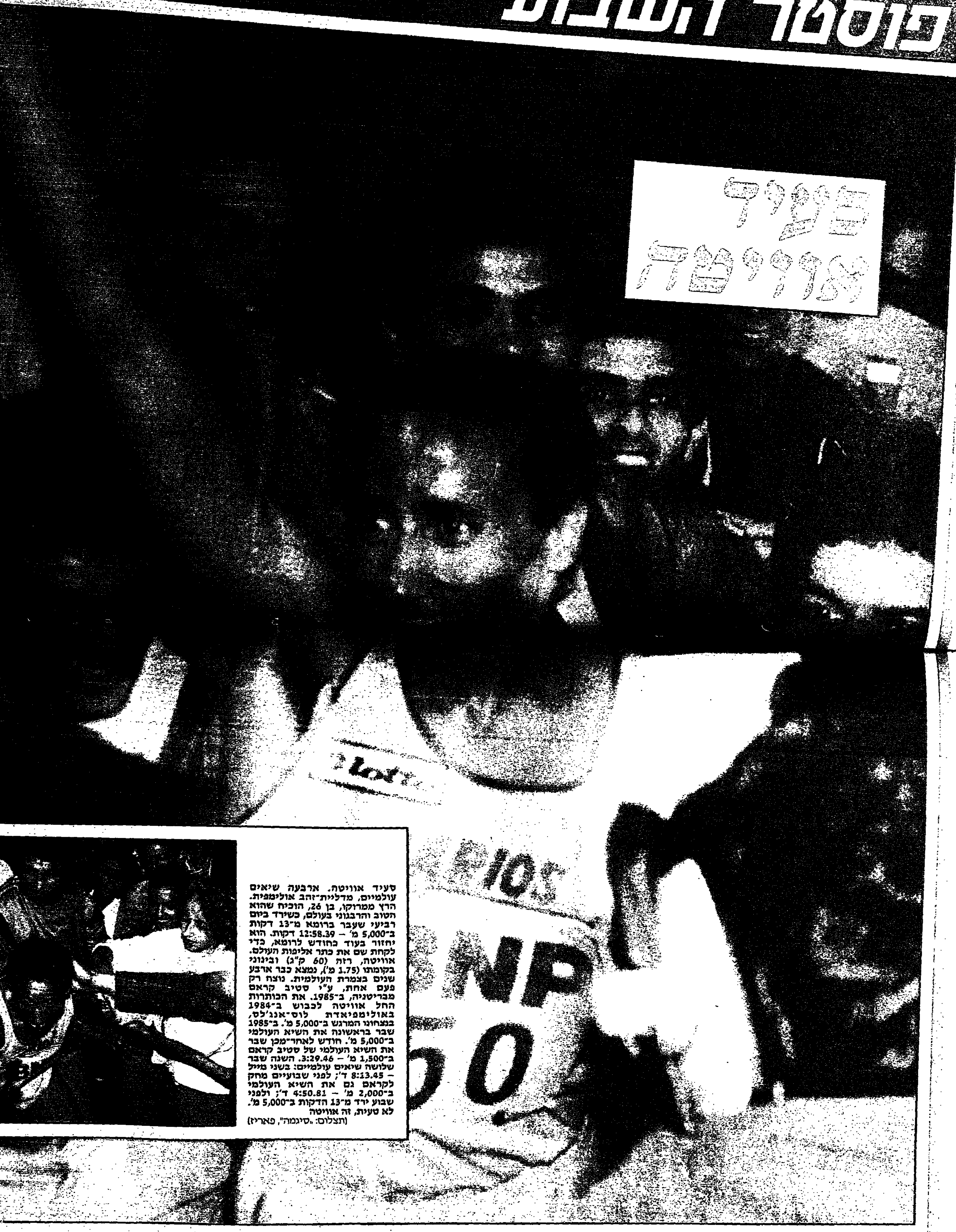

סעיד אוויטה. ארבעה שיאים עולמיים, מדליית־זהב אולימפית. הרץ ממרוקו, בן 26, הוכיח שהוא הטוב והרבגוני בעולם, כשירד ביום רביעי שעבר ברומא מ־13 דקות ב־5,000 מ' – 12:58.39 דקות. הוא יחזור בעוד כחודש לרומא, כדי לקחת שם את כתר אליפות העולם. אוויטה, רזה (60 ק"ג) ובינוני בקומתו (1.75 מ'), נמצא כבר ארבע שנים בצמרת העולמית. נוצח רק פעם אחת, ע"י סטיב קראם מבריטניה, ב־1985. את הכותרות החל אוויטה לכבוש ב־1984 באולימפיאדת לוס־אנג'לס, בנצחונו המרגש ב־5,000 מ'. ב־1985 שבר בראשונה את השיא העולמי ב־5,000 מ'. חודש לאחר־מכן שבר את השיא העולמי של סטיב קראם ב־1,500 מ' – 3:29.46. השנה שבר שלושה שיאים עולמיים: בשני מייל – 8:13.45 ד'; לפני שבועיים מחק לקראם גם את השיא העולמי ב־2,000 מ' – 4:50.81 ד'; ולפני שבוע ירד מ־13 הדקות ב־5,000 מ'. לא טעית, זה אוויטה

(תצלום: „סיגמה", פאריז)

תלוש מספר 65

תווי קניה בשווי 500 שקל למוצרי אופנת *SABI LINE* יוגרלו כל חודש בין שולחי התלושים שיופיעו במקום זה. את התלושים יש לשלוח ל„ידיעות אחרונות" ת.ד. 9192 ת"א, מיקוד 61091 עבור „הגרלת הפוסטר".

SABI LINE

هكذا من الأصل

המשימה: גמר אולימפי

אייל שטיגמן, 24, שחיין חזה, נכון לעכשיו, וכנראה גם לשנים הקרובות – בכיר שחייני ישראל ● אחרי שנתיים בארה"ב, בהן התאמן בעיר ההימורים לאס־וגאס והתפרנס בדוחק ממלצרות ומשטיפת־מכוניות, גרמניה קוראת לו: מועדון המבורג, אלוף גרמניה בשחיה, "רכש" אותו, גם בזכות הדרכון הגרמני שלו, גם בזכות יכולתו ● הוא יקבל שם תנאים שלא ידע מעולם ● התוצאה של כל זה, כך הוא מקווה – וגם אנחנו – גמר באולימפיאדת־סיאול

על פרשת המים / חיים פנטילט

"אני רואה בשחיה דרך חיים. אני יודע שהסוס יגמר באיזה שלב, ואז אתלה את הבגד־ים, אארוז את ה"פקלעות" ואחזור הביתה, כדי לחיות חיים רגילים ולא כצועני בדרך", כך אומר השיאן הישראלי במשחי החזה, אייל שטיגמן, הנמצא כיום בשיאה של הקריירה שלו.

יותר מדוייק – קרוב לשיא. לשיא הוא צריך להגיע באולימפיאדת סיאול 1988. במספרים: הוא צריך לרדת מ־1:04 ד' במ־אה מטר חזה, תוצאה שעשויה להביא אותו לחצי הגמר האולימפי, אולי אפילו לגמר. ב־200 מ' חזה הוא צריך לרגדיג את ה־2:20 ד', משימה קצת יותר קשה מהראשונה, אבל שתיהן אפשריות.

בחודשיים הקרובים הוא עשוי לחבוק עולם בקו לאס־וגאס־המבורג־סיאול־שנח־אי, יחד עם המועדון המקומי בהמבורג, אליו הוא מצטרף כמקצוען. קודם לכן שחה במועדון מקומי־בלאס־וגאס.

אבל הראש הבלונדי של אייל ותמיר כבר חשב קדימה – מעבר לתהילה המי־דית האפשרית כל כך עכורה; הוא כבר חו־שב על על הרגע שבו יסחוט את המים מבגד הים, יפשוט את כובע הבריכה ויחלה את המשקפת. הרהורים של שחיין. הרהו־רים של ספורטאי על אם הדרך. גם למנס־דורף, סיגל גונן וכלום יש רגעים כאלה – בהבדל קטן: על היבשה.

אייל נולד לפני 24 שנים בקיבוץ רמת־השופט. הוא מגולל בפני את סיפור חייו עד כה: על ה"שוטטות" בארץ, על המסעות ברחבי העולם. כבר עשר שנים שהוא בדרכים – משחיין צעיר ואלמוני, לצמרת השחיה הישראלית אולי גם בדרך לפסגת השחיה העולמית.

כיום שטיגמן הוא השחיין מספר אחד בארץ והאיכותי מבין שחייני ישראל. הוא מחזיק בשיאים הישראלים במשחי החזה. ב־100 מטר (1:04.55 דקה) וב־200 (2:22.95) ושותף לשיא של הנבחרת ב־4X100 מ' מעורב. את שיאו הראשון הוא קבע לפני חמש שנים, בעת ששיפר את שיאו הלאומי של רון קרמן ב־100 (1:06.41) ואח"כ גם ב־200 מ' (2:27.80). שטיגמן, שניפץ את המינימום האולימפי לסיאול במאה חזה (1:05.00 ד'), הוא הש־חיין הישראלי היחיד השולט במשחי החזה. יש כאלה שאומרים שאייל שטיגמן הוא בעצם היחיד בארץ שאפשר לקרוא לו שחיין מקצועי. דבר אחד בטוח – הוא המקצוען היחיד.

במרוצת חמש השנים האחרונות הוא שיפר את השיאים בצורה משמעותית. הישגיו המעולים פתחו בפניו את השער למקצוענות וסללו לו את הדרך למקום של קבע בכל תחרות בינלאומית גדולה ברחבי העולם.

אבל הדרך לפסגה אינה סוגה בשוש־נים. ואם הקלישאה הזו תופסת לגבי כל תחום של החיים, הרי בענף השחיה היא פשוט לחם חוק: סבלנות אין־קץ, מאמץ כמעט על־אנושי, נחישות ללא פשרות וי־ויתורים על הרבה מתענוגות החיים.

"בגיל 14 חל מהפך בחיי. הוחלט שא־תאמן תחת פיקוחו של המאמן נח רם. עד אז שחיתי כמו יתר ילדי קיבוצי, רמת השופט, במסגרת הקיבוץ. כעבור שנתיים עברתי לגור בקיבוץ גניגר, מקום מגוריו של נח רם. הוא היה לא רק המאמן שלי, אלא גם היה כאב שני.

"כאשר התגייסתי לצה"ל פרשתי סר־פית מרמת השופט והתקבלתי בגניגר כחי־יל מאומץ. ברמת השופט לא אהבו זאת, אבל הורי תמכו בי לאורך כל הדרך". הוא לא שוכח לומר עוד כמה מלים טובות על מאמנו: "נח מאמן אותי כבר עשר שנים. יש לו חלק גדול בהצלחה שלי. הוא מקצו־ען, מסור בצורה בלתי רגילה".

הצלחתו של שטיגמן סללה בפניו את הדרך לייצג את ישראל במשחקים האו־לימפיים שנערכו ב־1984 בלוס־אנג'לס. "במשחה ל־100 מטרים הייתי בכושר מצ־יין ושיפרתי השיא הישראלי (1:05.63 ד'). המשחה ל־200 נערך כעבור שבוע והיה גרוע בשבילי מבחינת העיתוי וההכנות. התוצאה היתה בהתאם (2:24.50 ד')".

הוא פותח מחדש – ומיד סוגר – את תיבת ההאשמות, על ההכנה הלקויה של הספורטאים הישראלים ללוס־אנג'לס: "בחודש האחרון לפני האולימפיאדה ביליתי 21 יום באוויר ובנסיעות, כדי להשתתף ב־11 תחרויות. כך לא מתכוננים כראוי, כך רק מתעייפים".

המשחקים האולימפיים היוו מבחינת אייל אדן זינוק לפיתוח הקריירה, בעקבות הקשרים שיצר שם עם מאמני שחיה מעו־לים. אחד מהם, ג'ים רייט ממכללת לאס־וגאס, הזמין אותו ללמוד ולהתאמן במכל־לה.

"חזרתי ארצה לסיים את שירותי הצב־אי, וטסתי בחזרה לארה"ב כעבור שלושה חודשים. התברר לי, כי תכנית האימונים במכללות – המסתיימת באפריל כשיא ההכנות לעונה, כדי להתרכז בלימודים – אינה מתאימה לשחיין יצוג ברמה עולמית. בתקופת הלימודים יצרתי קשר עם המוע־דון המקומי "לאס־וגאס הילטון ימק"א", ובשנתיים האחרונות התאמנתי במועדון בהדרכתו של המאמן ריק אקר.

"אני עובד ולוחם על כל סנט, כדי לקיים את עצמי ולממן את השחיה. לצערי, בתקופה הזו לא קיבלתי עזרה כספית או סיוע ממוסדות הספורט בארץ, דבר שהק־שה עלי לגבש תכנית עבודה וכמובן גם השגת תוצאות".

מהם התקיימת?

מעבודות שונות: רחיצת מכוניות, מל־צר ברמן. באחרונה שיפרתי את התנאים, כשהועסקתי כמלצר במסעדה מפוארת. קמתי ב־4.15 בבוקר והלכתי לישון ב־01.00 אחר חצות (ראה מסגרת).

בקיץ האחרון התאמנת אצל המאמן הלאומי המערב־גרמני מנפרד טיטמן.

הקשר בינינו נוצר באליפות העולם, בשנה שעברה בספרד, שם דורגתי במקום העשרים בשני משחי החזה. הוא הזמין או־תי למחנה האימון עם בכירי השחיינים שלו ושהיתי שם כחמישה שבועות. מהמח־נה בגרמניה הגעתי היישר לתחרות שמונה האומות באנטוורפן בכושר מעולה ושם קבעתי את השיא המצויין במאה מטר חזה.

אתה חוזר שוב לגרמניה והפעם כמקצוען.

כן, בעת שהייתי במחנה בגרמניה התברר לי, כי אני יכול לקבל תנאים של שחיין מקצועני לתקופה של שנה עד לסי־אול. פנו אלי כמה מועדונים, ביניהם גם "אופנבאך" מפרנקפורט, מועדונו של השי־אן העולמי מיכאל גרוס. הביקוש היה גדול בזכות האזרחות הכפולה שלי. יש לי גם דרכון גרמני.

קיבלתי בסופו של דבר את ההצעה הטובה ביותר, לדעתי, ממועדון מהמבורג, שהוא הטוב ביותר בגרמניה. אתאמן שם תחת הדרכתו של אחד ממאמני הנבחרת הגרמנית. סוכם שיעמידו לרשותי מכונית ויעזרו לי באחזקת הדירה. אני מצפה לסי־וע גם מהועד האולימפי הישראלי, כדי שאוכל להקדיש יותר זמן לאימונים. איני מתכוון להוציא כספים מכיסי ויתכן שאש־לב גם עבודה מתאימה.

מה תכניותך לתקופה הקרובה?

אני יוצא ב־8 באוגוסט ללאס־וגאס למחנה אימון קצר ומשם אחזור להמבורג, כדי להצטרף לחברי במועדון החדש. הם מתכוננים לצאת ב־22 בספטמבר לשלושה שבועות של אימונים ותחרויות בסיאול וב־סין. יש קשיים אבל אני מקווה כי אצטרף אליהם לנסיעה, חשוב לי להכיר את הברי־כה בסיאול ולהיות השחיין הישראלי הרא־שון שיתחרה בסין.

מועדון המבורג הוא אלוף גרמניה, ול־כן נשתתף באפריל 88 באליפות אירופה למועדונים.

איך אתה מעריך את הסיכויים שלך בסיאול?

אני מצפה להגיע לגמר ב' ולהמנות עם 16 השחיינים הטובים בעולם בשני המשחים. השאיפה האישית שלי לשחות 100 חזה ב־1:03 דקה ולהכלל בין השמונה שישתתפו בגמר. ב־200 המצב שלי קשה יותר. שם אני צריך לקבוע 2:20 דקה. זה קשה אבל אפשרי.

מדליה אולימפית?

אני ריאלי.

●●●

שטיגמן ריאלי, גם אנחנו משתדלים להיות. אבל הישגיו של שטיגמן הם בהח־לט עובדות. עובדות ריאליות. תוצאות המעידות על הפוטנציאל הגלום בו. גם מאמנה הלאומי של נבחרת השחיה הגרמ־נית, טיטמן, סבור שאייל יכול לעמוד במ־שימה הקרובה שלו – לרדת מ־1:04 דקה.

נמשיך להיות ריאלים, אבל עם הרבה "אימים": אם יתמיד באימוני הפרך, אם יתמיד להשתפר בזמן העומד לרשותו עד סיאול, אם ימשיך להתקדם בקצב הרגיל שלו בחמש השנים האחרונות, ואם יתעלה לקראת הרגע הנכון – באולימפיאדת סי־אול 1988 – הרי שצפוי לנו גיבור אולימ־פי בבריכה.

נכון, המדליה עדיין רחוקה. היא אמנם בטווח יד, לא בשמיים, אבל רחוקה, אי־שם... אבל תגידו, מה רע בגמר אולימפי, או בגמר ב'. אחרי הכל, השחיה הישראלית הכל כך רופסת מחפשת כותרת שיציפו או־תה מטביעה.

הרבה בריכות יעבור אייל שטיגמן עד שיקצור את הפרות המקווים, בינתיים הוא הצליח לבטח לפחות בדבר אחד – לשמור את ראשה של השחיה הישראלית מעל המים, לפחות בינתיים.

"השעיית המאמן נח רם – על רקע פוליטי"

"הסיבה שהעדפתי להתאמן בארה"ב ובגרמניה ולהיות שם "פיון" במקום מלך בישראל, היא הפוליטיזציה שיש בספורט הישראלי. גם לוועדת השחיה חדרו גורמים החושבים רק על קידומם האישי. הקשר שלהם לשחיה החל ברגע שהבן החל לשחות".

"הם הלכו והשעו את נח רם. זו השעיה על רקע פוליטי. נח הגיב ב"עידנא דריתחא". אמר דברים מיותרים. תאמין לי, הוא עשה זאת למען השחיינים. אז מה עושה הוועדה? הולכת ומשעה אותו. לדעתי, אין לנח תחליף והפגיעה תהיה רק בשחיינים".

פסק זמן / רפאל נאה

בפני המאמן החדש של הנבחרת עומד מיבצע לא קל: להחזיר את ישראל לדרג א' של אליפות אירופה ● השלב המוקדם יהיה בבולגריה, כבר בספטמבר, והנבחרת תתחיל באימוניה כמעט במקביל לפתיחת האימונים בקבוצות. בעיה? זו רק אחת מהבעיות

עידן ויינקרנץ, משימה בולגרית

מאמן משה ויינקרנץ – לא לקחת סיכון

בעיצומו של הקיץ הלוהט הזה, בעוד רבים מבלים בחופי הים, בבריכות השחיה או בחו"ל, תיפתח ביום א' נבחרת הכדורסל באימוניה.

יש מן החידוש בכך, שהנבחרת מתחילה באימונים כמעט במקביל לפתיחת האימונים בקבוצות. ירידת הכדורסלנים, בעקבות אליפות אירופה בפיראוס לדרג ב', יצרה מצב חדש, ומעט לא שיפגעו מבחינת הקבוצות. הנבחרת תתאמן, איפוא, בחודש אוגוסט, לקראת הטורניר בפלובן בולגריה (6־9 בספטמבר). סביר להניח, ששום מאמן ששחקניו נכללים בנבחרת אינו מרוצה מכך.

ישראל שובצה בבית אחד עם פינלנד, נורבגיה והנבחרת המארחת. השתיים שיסיימו ראשונות יעלו לשלב ביניים, וישובצו יחד עם עוד 15 נבחרות בארבעה בתים, לקראת המשך המשחקים של אליפות אירופה לנבחרות. רק בתום השלב השני יתברר אם נבחרתנו תשוב לדרג א'. המשימה הפעם תהיה קשה במיוחד, כי לשלב הסופי של המשחקים יגיעו רק שמונה נבחרות (במקום 12 באליפות אירופה האחרונה).

בנבחרת ישראל מתחיל עידן חדש, זה של המאמן משה ויינקרנץ, המחליף את צבי שרף. המשימה העומדת בפני ויינקרנץ היא קשה במיוחד. לאו דווקא הטורניר בבולגריה, גמר השלב שאחרי – בהנחה כי נבחרת ישראל תוכל להקדים את פינלנד ונורבגיה ולהגיע לאחד משני המקומות הראשונים בטורניר דרג ב'.

לא יהיה זה קל כל־כך להעמיד נבחרת על הרגליים בעיצומו של הקיץ. בפני המאמן, מנהל הנבחרת, מיכאל לפרדון, ויו"ר הוועדה המקצועית ניצבת משימה קשה במיוחד. גם בגלל לחץ מסוי־ים הצפוי על השחקנים מצד הקבוצות לקראת פתיחת העונה. במועדונים עושים השחקנים את הכסף הגדול ומכאן המחוייבות שלהם. כבר באלי־פות אירופה בפיראוס, עוד לפני שירדו על מועדי המשחקים הבאים של הנבחרת, העלו השחקנים את החשש מהתנגשויות האימונים בקבוצות בפעי־לות הנבחרת.

סיפור הכסף חוזר על עצמו לפני אליפות אירו־פה, במשחקים עצמם ולאחריהם. לא יעזור להם, לכל המתנגדים – לאיגוד הכדורסל יש, לדעתנו, הכספים לשלם לשחקני הנבחרת, וטוב שתתקבל – מה שיותר מוקדם – החלטה ברורה על גובה התשלומים והמענקים שינתנו לכדורסלנים. יהיה נכון גם לעגן זאת בתקנון. דברי הציונות של דגל, ומחול לבן וכבוד ומה עוד טובים לצורך הפרטי־כל. בעולם משלמים היום לרוב הנבחרות הלאומי־ות.

המתנגדים באיגוד, כואי שיבויקו את הסכו־מים שקיבל לבן מרסר עבור הופעתו בנבחרת, ואין זה משנה אם הסכום הועבר לו ישירות ע"י האיגוד או באמצעות אגודתו (שקיבלה את הכסף מהאיגוד), או כל גורם אחר. הקופה היא בסיכום אותה קופה.

בעיצומן של ההכנות לאליפות הינשת דיברו חברים בוועדה המקצועית בגאווה על הצערת הנ־בחרת. היו שחיככו ידיהם מרוב נחת והביעו בט־חון, כי פרישתו של הקפטן מיקי ברקוביץ (כדי לתת, לדבריו, הזדמנות לצעירים) וישראל אלימ־לך לא תשפיע. במהלך האליפות, כאשר ברקוביץ יצא בדברים נגד המאמן שרף, רתחו אנשי איגוד הכדורסל מזעם. אבל הכשלון בפיראוס הביא לשי־נוי כיוון, ועוד לפני שמונה ויינקרנץ במאמן, שינו אלה שדיברו קודם לכן גבוהה־גבוהה את דעתם ותמכו בהחזרת מיקי.

הוועדה המקצועית של איגוד הכדורסל המלי־צה על חזרתו של מיקי, אחרי שזה הודיע על נכונותו לשוב לנבחרת. ויינקרנץ עצמו הסכים לקבלו בזרועות פתוחות. הוא רואה בו שחקן שי־כול לתרום מנסיונו הרב (170 משחקים בינארצי־ים). אולי אפשר לעבור את טורניר פלובן גם בלי מיקי (אשתקד חזרה הנבחרת באנטורסן לדרג א' ללא ג'מצ'י וברקוביץ). אבל ויינקרנץ לא רצה לקחת סיכון, מחשש שכשלון בבולגריה יותיר את הנבחרת במשך שנתיים ללא פעילות.

ועכשיו, עם ג'מצ'י, מיקי, לבן מרסר (המאמן אינו מוכן לוותר עליו), האווי לאסוף וכל השאר, זו נראית, לפחות על גבי הנייר, נבחרת חזקה, שעשויה להפתיע גם את הנבחרת המארחת, זו של בולגריה.

עם שובו של אלימלך לנבחרת עשויה להיווצר הבעייה הישנה, החוזרת על עצמה כל פעם שנכללים בנבחרת שלושה רכזים: לפחות אחד מהם יחוש מקופח. באליפות אירופה האחרונה נכללו בנבחרת רק שני רכזים – גורדון וליפין. באליפות עצמה היו בפועל שלושה, אחרי ששרף הטיל לעתים את התפקיד על ארי רוזנברג. אם ויינקרנץ יקח לבולגריה שלושה רכזים, זה יבוא על חשבון "גארד" אחר. חודש האימונים שיש לנ־בחרת הוא זמן מספיק לויינקרנץ, כדי לראות ול־החליט אם הוא זקוק לשניים או שלושה רכזים.

המאמן החדש הזמין 13 שחקנים, מתוכם יגפה עד לנסיעה שלושה, כך שתימרונים רבים אין באפ־שרותו לעשות.

סיוס האכזבה מהאליפות האחרונה ממשיך ללוות את אנשי איגוד הכדורסל. הם מייחסים חשיבות מירבית למשחקים בפלובן, במטרה ותקו־וה "להרוג טורקי אחר", או יותר נכון שניים, ול־נוח – עד למשחקים הבאים.

יום בנבחרת, יום בקבוצה

בחירתו של ויינקרנץ (33), נעשתה כהמשך למדיניות האיגוד, להתבסס על דור המאמנים הצעיר. קודמו, צבי שרף (שלצידו עבד ויינקרנץ בנבחרת ובמכבי ת"א), סיים את תפקידו בנבחרת הלאומית בגיל 35.

מטרתו של המאמן החדש (הממשיך לאמן גם את הפועל ת"א) אינה ללמד את השחקנים כדורסל, אלא לנסות ולהפוך את משחק הנבחרת לקבוצתי יותר. על שחקני־החוץ הוא סומך. רצונו למצוא נוסחה לשילוב הגבוהים. "נוסחה חדשה", לא תהיה כדבריו בנבחרת.

מחר, בפגישה ראשונה עם השחקנים, ישמיע ויינקרנץ את ה"אני מאמין" שלו ויודיע על תוכנית האימונים שלה: יום כן, יום לא. בימים הפנויים יוכלו השחקנים להתאמן בקבוצותיהם. לא יהיה להם משעמם, לכדורסלנים, בחודש אוגוסט.

מיקי: "הפרישה היתה מתוכננת יותר מהשיבה"

זוכרים את הכותרות: מיקי־ג'מצ'י, ג'מצ'י־מיקי? עכשיו שניהם שוב בצוותא בנבחרת. מיקי עצמו קצת מופתע מהחזרה, "כי הפרישה היתה מתוכננת יותר מהשיבה".

מיקי אומר: "אחרי שורה של שיחות שהיו לי, סוכם על החזרתי לנבחרת. למרות שאני לא בכושר אחרי פגרה של ארבעה חודשים, אני רוצה להצליח ולהחזיר את הנבחרת לדרג א'. בסך־הכל יש לנו נבחרת טובה, ואני מאמין ביכולתה.

"אין ספק שהמשימה קשה, ועד שנצליח, אם בכלל, להימנות עם שמונה הגדולות ביבשת, מצפים לנו הרבה מאבקים קשים. המסגרת עצמה, של טורניר אחד קצרה ושורה של משחקים נפרדים, ולא טורניר אחד ארוך – עשויה לתרום ותקל על השחקנים".

אוברקוביץ מאמין בהם

"אחרי האכזבה באליפות האחרונה בפיראוס, עומדת בפנינו עתה משימה אחת – לחזור לדרג א', כאשר המשחקים בבולגריה יהוו שלב ביניים", אמר לנו יו"ר איגוד הכדורסל, יורם אוברקוביץ. "אני מאחל הצלחה למאמן החדש, משה ויינקרנץ בראשית דרכו, למנהל מיכאל לפרדון ולכל יתר הצוות והשחקנים. אישית, אני מאמין בכל הצוות הזה, שיחזיר את הכדורסל הישראלי למקומו הראוי באירופה".

לפרדון כבר לא לבד

על שובם לנבחרת של מיקי ברקוביץ וישראל אלימלך ידענו עוד לפני פירסום רשימת המוזמנים, בעקבות שיחות שהתקיימו עם השניים, ערב ישיבת הוועדה המקצועית ופירסום הרשימה, אמר לנו המאמן, כי יוזמן כדורסלן שלישי, אך לא נקב בשמו.

סברנו כי מדובר באמיר בינו או ניר רפליס. אבל כל מאמן וההפתעות שלו. ה"שפן" של ויינקרנץ היה אבי מאור מהפועל חולון. מאור הוא שחקן הגנתי טכני, לוחם, ויתכן כי נקודות אלה עמדו לזכותו בעת הבחירה. באליפות אירופה האחרונה בינו היה מנהל הנבחרת מיכאל לפרדון "בודד", ללא שחקנים מקבוצתו. עכשיו יש לו שניים.

זה מה שקורה כשיין הופך לחומץ

בכדורסל, כשהאלופים הגדולים גומרים, הם גומרים. בכדורגל, כשהם תולים את הנעליים, הן תלויות לנצח. רק באיגרוף האלופים מסרבים להאמין שהם מסוגלים לנבול. כשהם הופכים לעץ זקן שאיבד את כל עליו, רובם חושבים שהם עדיין בשיא הפריחה.

מנחם לס — מ־U.S.

כנראה שאלופי האיגרוף לא שמעו, את מה שפעם לימד אותי המורה שלי קווינט. „כשיין עומד הרבה זמן” הוא אמר לי, „הוא הופך לחומץ. וכשבן הממזר הוא כבר חומץ”, המשיך קווינט הזקן, „הוא לעולם לא יכול להפוך חזרה ליין”.

היין הפך חומץ לשלושה מגדולי המתאגרפים. לא סתם חומץ, אלא חומץ מתובל במלח: ג'ו לואיס ניכנס לצרות עם מס הכנסה, וכדי לצאת מהחרבות, לבש את הכפפות כדי לנסות לגמור עם שור צעיר – רוקי מרציאנו.

מרציאנו עשה מהמפציץ החום בשר טחון. בסיום בקרב במדיסון סקוור גארדן, ב־1951, לואיס יבב: „לא היתה לי ברירה. לא היתה לי ברירה”.

את שוגר־ריי רובינסון, האלוף האגדי במשקל בינוני, תקפה מחלת אלצהיימר, והוא כיום שבר כלי הנילחם על חייו.

מוחמד עלי לוחם נגד תסמונת פרקינסון, אחרי כמה קרבות אומללים בניסיון להחזיר לעצמו את תואר האלוף.

בשבוע שעבר הופיע עלי בסימפוזיון רפואי במכסיקו־סיטי, והודיע שמשפחתו מתנגדת לניתוח מהפכני במוח, שפעם היה החריף והמהיר ביותר בין כל המתאגרפים, אבל היום הוא ערפילי ומבולבל. המשפחה לא רוצה שיהיה שפן ניסיונות. „אך העיקר ששוב כבשתי את כותרות העתונים”, אמר.

היו רגעים בסימפוזיון בהם עלי היה עלי: חריף. מהיר. מלא חוש הומור. שלפן ההצהרות המתוחכמות בעולם.

אך אז שוב הוא נפל לעולם ערפילי ומטושטש. הצרה היתה שחלק זה בסימפוזיון שודר בטלוויזיה, וכל האומה חזתה בכאב באלוף הגדול ההורס את עצמו.

הוא לא שומר על הדיאטה שציווה הרופא. הוא לא לוקח תרופות בקביעות. הוא לא מתעמל. אך זהו עלי. תמיד עשה דברים בדרכו הוא. אף פעם לא הקשיב לאיש.

בזירה, דרכו היתה הטובה ביותר. מחוץ לזירה, עקשנותו ואמונתו שהוא הגדול מכולם, תוך התייהרות ונחישות־מצח, עמדו לרוב בדרכו.

שוגר־ריי רובינסון, המתאגרף הנחשב ע"י רבים לטוב אי פעם UND-POUND FOR PO, הוא בן 66 היום, וחי עם אשתו מילי בדירה מושכרת בלוס־אנג'לס. הוא מתפגר לנגד עיניה, אך מילי מסרבת להאשים את האיגרוף במחלתו. „גם לריטה הייוורת היתה מחלת אלצהיימר, והיא לא זרקה אפילו אגרוף אחד בזירה”, היא אומרת.

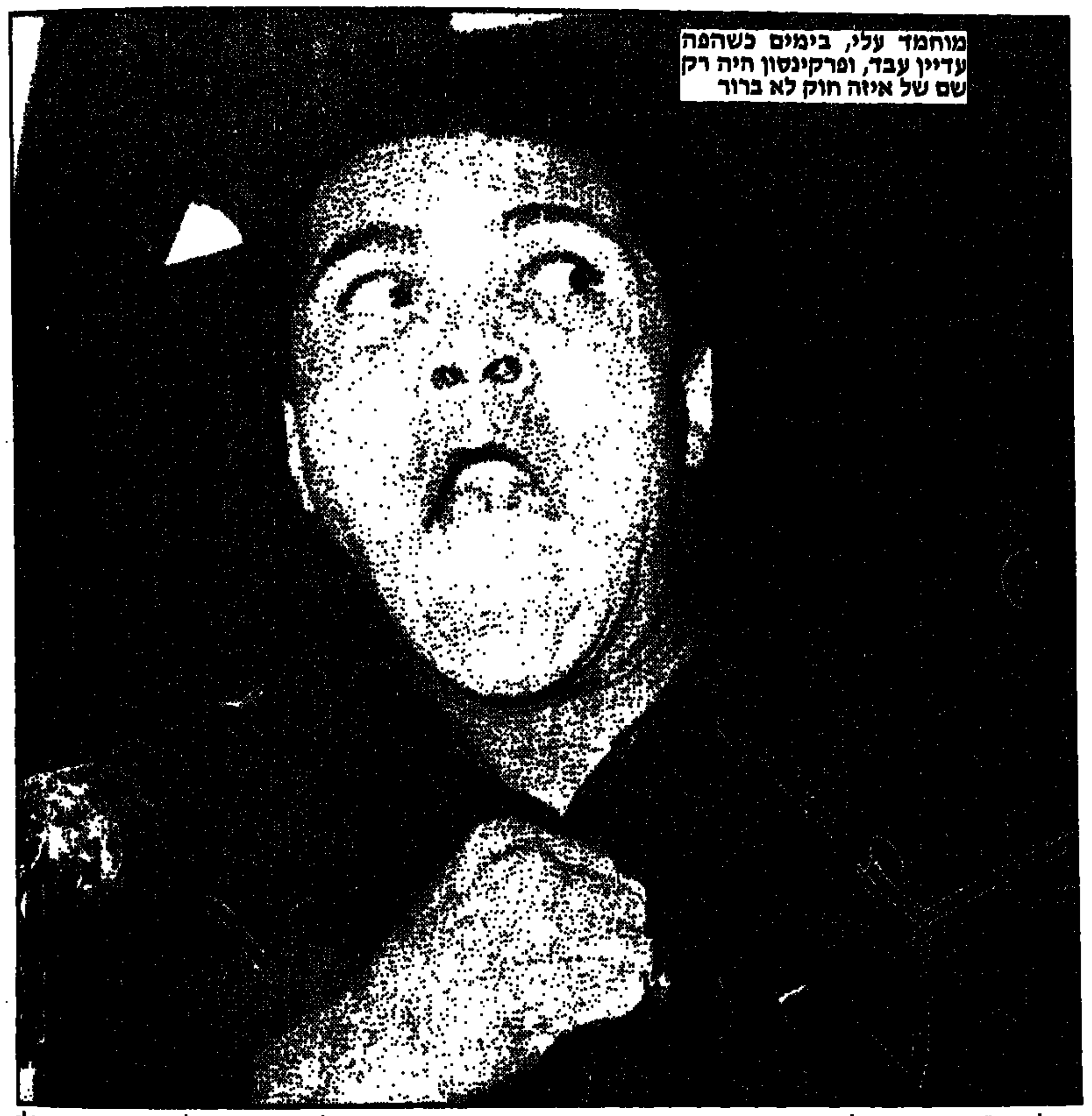

מוחמד עלי, בימים כשהפה עדיין עבד, ופרקינסון היה רק שם של איזה חוק לא ברור

„אל תדאג”, אומרים אנשים לשוגר־ריי. „אתה תהיה בסדר”. גם כשלואיס שכב על הקרשים נגד מרציאנו אמרו לו, „אל דאגה, תהיה בסדר. תחזור לזירה ותגמור עם בן הזונה”. כך גם אמרו למוחמד עלי כשהפסיד.

אך הם לא יהיו בסדר. המפציץ החום סבל משיתוק, ובילה את שנותיו האחרונות ככוכבת קבלה במלון בלאס־וגאס, ג'וב שפראנק סינטרה סידר לו.

שוגר־ריי התחרה נגד כלבי מרוץ, וניסה למכור את הפוסטר שלו לאנשים שלא ידעו אותו. הפוסטרים עדיין במחסן.

עלי הסתבך בכל מיני השקעות מפוקפקות, ואיפשר לפמליה שלו לגנוב את כספו. שלושתם גמרו – או ייגמרו – את חייהם במחלות קשות וכמצבים מעוררי רחמים.

איך אמרנו? כשהיין הופך לחומץ, הוא אף פעם לא יהפוך חזרה ליין.

הקרב האחרון?

ההרגשה השלטת היא שמרבלוס מרווין האגלר לחם את קרבו האחרון. מאז ההפסד המהמם לשוגר־ריי ליאונרד, הלוחם הקרח נימצא בדכאון משתק, כשהתנהגותו משתנה מבדידות מוחלטת, למסיבות חשק המאיתות הרס עצמי. הוא שותה ללא הפסק, וכנראה משתמש בסמים.

ברטה, אשתו, מאשימה אותו עכשיו בניצול, התעוללות פיזית והזנחה. היא רוצה גרושין.

יותר ויותר נראה, שאחרי ההפסד, עולמו כולו חרב, ואפילו 20 מיליון הדולארים שעשה לא עוזרים.

גם ג'ורג' פורמן מאמין שהוא מסוגל להפוך חומץ ליין.

המפציץ הפאנטומי

ובכן, עולם האיגרוף לא יוכל לשאול יותר „מה אם...”. טיאופילו סטיבנסון, ה'אילו' הגדול מאז ה'אילו לא' של הנגיסה בתפוח של אדם, תולה סוף־סוף את כפפותיו.

אף על פי ששמונה שנים תמימות לא ראינו אותו באקשן רציני, ההודעה הרשמית הגיעה רק עכשיו.

האם סטיבנסון היה טוב מספיק כדי לגמור על עלי, כפי שטענו כבר שנים?

לדעתי עלי היה אוכל אותו חיים. גם טיירל ביגס (שניצח באולימפיאדת לוס־אנג'לס במשקל כבד) היה משסע אותו.

אמנם הוא ניצח ב־1972 במינכן, ב־1976 במונטריאול, וב־1980 במוסקווה, אבל תמיד יריבים נחותים. אף פעם לא בקרב צמוד.

פניו ניראו כאילו ניגזרו זה עתה מירחון יופי לגברים. גופו היה של מתאגרף תמיר ובנוי כהרקולס. הג'אב (המכה הקצרה) שלו הזכיר מכונת ירייה. והימנית שלו היתה מבוט. אבל זה כל מה שהיה לו.

והיו דברים חשובים שלא היו לו. לא היתה לו היכולת (או הרצון) ללחום קרבות קרובים. לא היתה לו תזוזה לצדדים. לא היתה לו כל תנועת ראש. באיגרוף המקצועני כל החסרונות הללו מאייתים DOUBLE TR. ביג־טראבל.

הקרב האולימפי הקשה ביותר שהיה לו אי־פעם, היה נגד מתאגרף רומני בשם מיקיאה, אלמוני בעל יכולת מתחת לבינונית, שבכל זאת כמעט קרע חור בקיבתו של סטיבנסון.

כשהציעו לו קרבות נגד מוחמד עלי, ג'ו פרייזר או ג'ורג' פורמאן, שלישייה שהיתה צולה אותו, תשובתו תמיד היתה זהה: „הכסף לא חשוב לי. הדבר היחיד החשוב לי היא המהפכה והמשטר הקומוניסטי”.

עד כדי ויתור על 10 מיליון דולר?

„יותר חשובים לי עשרה מיליון קובאנים”.

כן? אז למה היה בחוזה עם חברת פומה לנעליים?

התשובה היא שסטיבנסון ידע מה יקרה בזירה עם כל אחר מהאלופים במשקל כבד, והיה לו הרבה יותר נוח לאסוף את הדולארים מפידל קאסטרו, תוך הכנעה של יריבים נחותים.

אז בואו נפסיק לדבר על מה אם, ונסתפק בהגדרתו כאחד מהאלופים האולימפיים הגדולים ביותר.

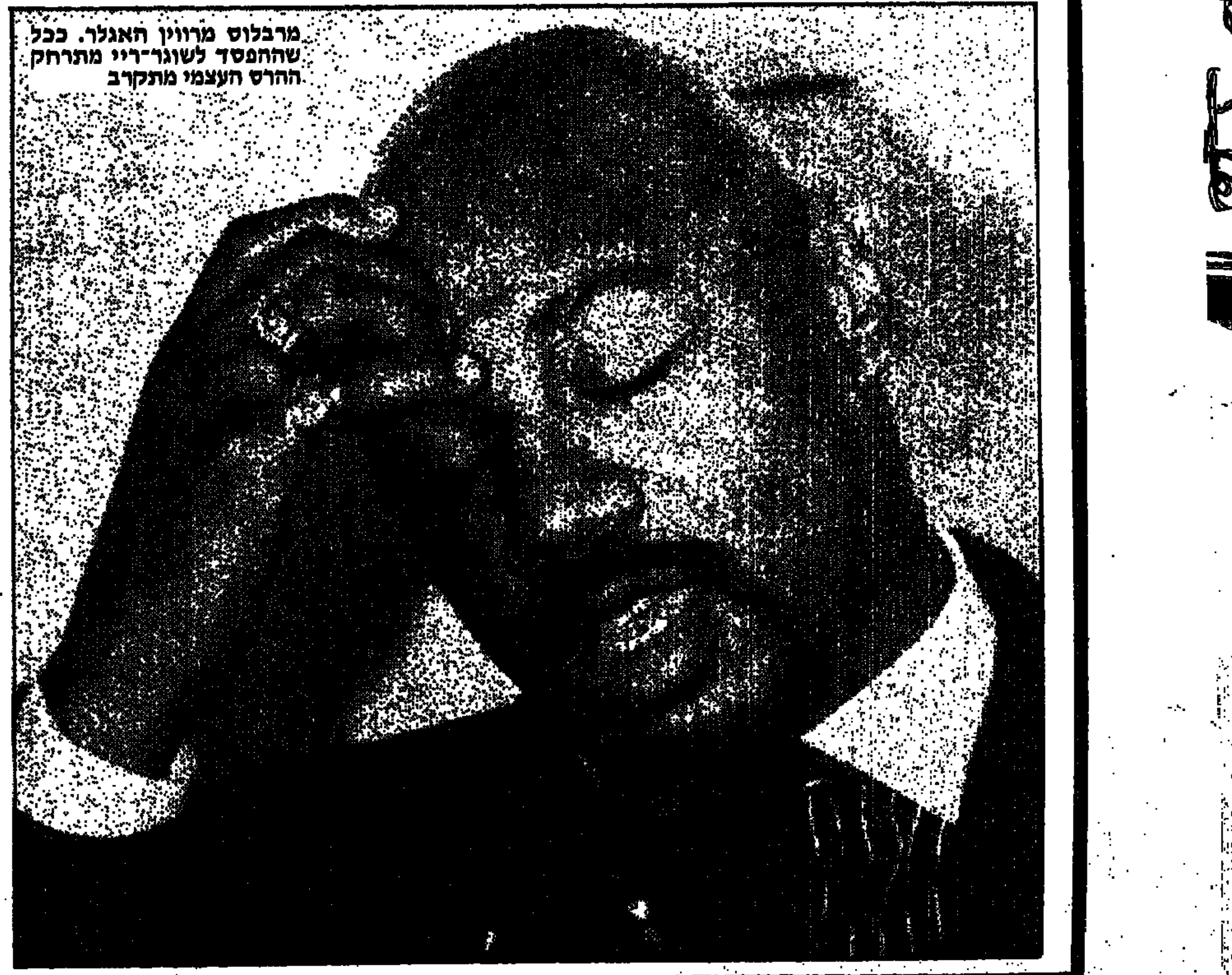

מרבלוס מרווין האגלר. ככל שההפסד לשוגר־ריי מתרחק ההרס העצמי מתקרב

הטוטו שלך

אלטונה־גייט – וריבי. משחק מהליגה הראשונה של ויקטוריה, הידועה בתוצאות הבלתי שיגרתיות, אבל כאן לא תהיה הפתעה. אלטונה־גייט טובה יותר והיא תזכה בנצחון ביתי.1.

דונקאסטר – דנדנונג צפון. גם משחק זה הוא „באנקר”. האורחים לא יתקשו לזכות בנצחון־חוץ קל, מול המארחת, השקועה עמוק בתחתית. 2.

אסנדון־סיטי – בולין. הצוערת בראש טבלת הליגה הראשונה של ויקטוריה, בולין, יוצאת למשחק־חוץ קשה נגד קבוצת מרכז טבלה מסוכנת. לכן לא ניקח סיכונים מיותרים. משולש.

מלבורן – נוקס סיטי. בלי מחשבה שניה היינו מסמנים 2 בליינר. מלבורן האחרונה בטבלה עם מספר ההפסדים ומספר שערי־החובה הגדול ביותר, תארח קבוצה טובה ממנה בכמה דרגות, אך דווקא כאן יכול להיות גם איזה תיקו מפתיע. X, 2.

ננאוודינג – מלבורן דרום. שתי קבוצות תחתית המדורגות בשכנות, זו לצד זו. כל אחת תשאף לנצח את רעותה, לכן נראה לנו שיותר מתיקו לא יהיה כאן. X.

אלטונה־סיטי – מאנדרינגהאם. זה משחק מהליגה השניה של ויקטוריה. מאנדרינגהאם במקום השלישי עם מספר נקודות כמו לראשונה בטבלה, תחזור מאלטונה־סיטי עם נצחון. 2.

קליפטון־היל – דנדנונג־סיטי. המארחת קרובה מאוד לצמרת וטובה מיריבתה. למרות שנראה כי היא עשויה לזכות בנצחון ביתי קל, הרי שזה משחק מאוד קשה לניחוש .1, X, 2.

דובטון – פרהאראן־סיטי. לפרהאראן־סיטי יש סיכויים לחזור עם נצחון מדובטון, אך במשחק זה אנו הולכים גם על הפתעה. 1, 2.

אלת'האם – המלין. שתי קבוצות תחתית בלתי יציבות. אלת'האם טובה יותר, אבל לא ניקח סיכונים מיותרים. כדאי גם להצמיד תיקו. 1, X.

ווסט־גייט – וויברלי. ווסט־גייט בעלת ההתקפה הפורייה ביותר בליגה השניה של ויקטוריה, ממוקמת במקום השני בטבלה עם מספר נקודות זהה לראשונה. נצחון יכול להביא אותה לפיסגה, אך וויברלי לא תרים ידים בקלות. משולש.

קמבלטאון – טורנס. אנו עוברים לליגה הדרום־אוסטרלית. המארחת טובה, לכן אנו נסמן את ה„באנקר” האחרון בטופס. 1.

סנטראל – פולניה. האורחת ספגה במחזור הקודם חמישייה. היא יוצאת לשחק מול האחרונה בטבלה ויכולה שוב להפתיע לרעה. לכן ניתן לה נצחון מרופד בתיקו. 2, X.

קרואטיה – פרה־הילס. קרואטיה נצמדת לאט אבל בטוח לחבורת הצמרת. האורחת פרה־הילס מגלה באחרונה סימני התאוששות, לכן כל תוצאה אפשרית. משולש.

קאמברלאנד – ליון גרינג'. המארחת ממוקמת לפני האחרונה בטבלה. היא תעשה כל מאמץ כדי לזכות בנצחון ביתי ולטפס כלפי מעלה. אבל ליון גרינג' לא פריירית. משחק קשה לניחוש. 1, X, 2.

(א. רוזנברג)

לקמצנים 16 טור

	1	×	2
1	X		
2			X
3	X	X	
4		X	X
5		X	
6	X		
7			X
8			X
9	X		
10	X	X	
11	X		
12			X
13	X		
14		X	X

למזליטיקים 128 טור

	1	×	2
1	X		
2			X
3	X	X	
4		X	X
5	X	X	
6	X		
7			X
8	X	X	
9	X		
10	X		
11	X		
12			X
13	X	X	
14		X	X

למכורים 432 טור

	1	×	2
1	X		
2			X
3	X	X	X
4			X
5	X	X	
6			X
7	X	X	X
8			X
9	X	X	
10	X	X	
11	X		
12		X	X
13	X		
14	X	X	X

אא עבעב

תוכנית מלאה 3888 טורים. מצומצם: 432 טורים. 9 טפסים X 48 טורים

5 משולשים ו־4 כפולים

1	X		
2			X
3	X	X	X
4		X	X
5		X	
6			X
7	X	X	X
8	X		X
9	X	X	
10	X	X	X
11	X		
12		X	X
13	X	X	X
14	X	X	X

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	1 × 2	1 × 2	1 × 2	1 × 2	1 × 2	1 × 2	1 × 2	1 × 2	1 × 2
4	× 2	× 2	× 2	× 2	× 2	× 2	× 2	× 2	× 2
5	×	×	×	×	×	×	×	×	×
6	2	2	2	2	2	2	2	2	2
7	1	×	2	1	×	2	1	×	2
8	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2	1 2
9	1 ×	1 ×	1 ×	1 ×	1 ×	1 ×	1 ×	1 ×	1 ×
10	1	×	2	1	×	2	1	×	2
11	1	1	1	1	1	1	1	1	1
12	× 2	× 2	× 2	× 2	× 2	× 2	× 2	× 2	× 2
13	1	×	2	1	×	×	1	2	2
14	1	1	1	×	×	×	2	2	2

שַׁעֲשׁוּעוֹן

את הפתרונים (בלבד) יש לשלוח לשעשועון „ידיעות אחרונות לילדים" ת.ד. 143 ת"א, 61091.

הָבִיאוּ צְבָעִים!

הֵם מַחֲלִיקִים עַל שֶׁלֶג,
מְרַחֲפִים בָּאֲוִיר...
רַק לַחְשֹׁב עַל זֶה
עוֹשֶׂה לִי קְרִיר.

הוֹרָאוֹת צְבִיעָה: 1 = אָדֹם; 2 = תְּכֵלֶת; 3 = צָהֹב; 4 = חוּם בָּהִיר; 5 = צֶבַע גּוּף; 6 = יָרֹק בָּהִיר; 7 = חוּם כֵּהֶה; 8 = יָרֹק כֵּהֶה.

חַיּוֹת! חַיּוֹת!

אִם תְּחַפְּשׂוּ הֵיטֵב בֵּין הָאוֹתִיּוֹת הַמַּרְכִּיבוֹת אֶת הַקֶּטַע הַבָּא, תּוּכְלוּ לִמְצֹא לְפָחוֹת 15 חַיּוֹת־בָּר. בְּהַצְלָחָה!

"זוֹ תִּהְיֶה מְשִׂימָה קָשָׁה בְּיוֹתֵר," אָמַר לְפֶתַע הַצַּלָּם בְּפָנִים מֻדְאָגוֹת, "אַךְ נִהְיֶה חַיָּבִים לַחֲזֹר לַיַּעַר כְּדֵי לִמְצֹא אֶת הַמִּשְׁקֶפֶת שֶׁאִבַּדְנוּ."

בין הפותרים יוגרל כדורגל.

שמות הזוכים בפרסים

פיצוחים: ברדיו טרנזיסטור זכה: הופמן יעקב, מאפ"ו 16א', אחוזה, חיפה. (34361).
חשבץ: במערכת מחוגות זכתה: שולה מזרחי, רח' נוף הכרמל 31, קרית־אתא. (28000).
מכון הגלידה: במשחק שחמט זכה: עדי שחם, הרב לנדרס, 6, רמת־גן. (52260).
פיצוחים: ברדיו טרנזיסטור זכה: בן שמעון, נוה־יעקב 6/30, ירושלים. (97330).
חשבץ: במשחק חינוכי זכתה: נורית ספיבק, שד' מאיר זמסקי 4, ראשל"צ (75 241).
מצאו 6 הבדלים: באלבום תמונות זכה: רז מירון, קיבוץ איילת השחר, (12200). ד.נ. גליל עליון.
מה שרים הציורים: במחבטים וכדור זכתה: שגית קיצוני, מוהליבר 4, בת־ים (59623).
פיצוחים: ברדיו טרנזיסטור זכתה: סיגל ברילב, עין־גדי 14, גבעתיים (53307).
איזה מעיומות הספרים תגיע אל הקוראז במערכת מחוגות זכתה: כרמית חקי, רח' אלופי צ.ה.ל. 48, חולון.
מה כותבים הציורים: בספר מספריית „ידיעות אחרונות” זכה: בן־חורין אמיר, טשרניחובסקי 65/5, חיפה. (35704).
פיצוחים: ברדיו טרנזיסטור זכתה: שלי עמבר, ק. מול, ד.נ. חפר (38845).
תביאו צבעים: בספר זכתה: אביב פרסבורג, רח' הרצוג 18, גבעתיים (53586).
דיג „מצלח”: באלבום תמונות זכתה: קורנית סטולר, רח' צדיק הכוהן 4, ת"א (65256).
פיצוחים: ברדיו טרנזיסטור זכתה: תמי ובצר, יוסף חיים 4/5, אור־יהודה (60200).
תים הוא מבוך: במערכת צבעים זכה: יוון טובית, רח' רמב"ם 68, רעננה. (43000).
חידת חשבונית: בכדורגל זכה: גרמה ליאור, רח' קהילת מינסקר 11/13, פ"ת. שעריה.
משחק השתקפויות: בספר זכתה: גלית אברהם, בן־צבי 304/1, טירת הכרמל (30200).
פיצוחים: ברדיו טרנזיסטור זכה: הופמן איתי, יקנעם, מושבה (20600).

ידיעות אחרונות לילדים

בעקבות העקבות

מאת גדי טָאוּב

פרשת הרצח בנמל

בשלוש ועשרים לפנות בוקר, בלם סמל המשטרה ברזילי, עוזרו של המפקח קידר, את הרכב המשטרתי ברחבת הפריקה הגדולה של רציף ג' 4, בחלקו המרכזי של הנמל. מעליהם התנשאה הדופן הימנית הענקית של אנית המשא „אטלנטיס", שעגנה אותה שעה ברציף כשחרטומה פונה צפונה, ומנוף הפריקה שהתנשא בסמוך לירכתיה, רוכן מעליה כחרק עצום מימדים. בקצהו העליון של העגורן, היה קבוע זרקור־כספית רב־עוצמה על הרציף רחב־הידיים ועל שלוש המכולות הגדולות שעמדו באמצעו כמו טור של קוביות משחק צבעוניות ענקיות.

אל המכולה האמצעית נשען, ללא רוח־חיים, גבר צעיר שגבו מקושת לאחור בתנוחה לא טבעית. שקע קטן בדופן המתכת של המכולה, כארבעים סנטימטרים מימין לאיש, סימן פגיעה של קליע רובה שלא פגע באיש, ושני פצעים, אחד בגב והאחר בכף־יד שמאל, העידו על קליעים שפגעו. בידו השניה של האיש היה אקדח סמית־אנד־ווטסון 0,9 מילימטר, דרוך לירייה. המפקח חיפש בכיסי מעילו, העלה סוכריית מנטה וניגש אל בלש משטרתי, בבגדים אזרחיים, ששוחח בשקט עם שני קציני משטרה.

„שלום, קידר", אמר הבלש, „אני רואה שאתה לא מחמיץ שום חגיגה".

„נכון ארם, ידידי הותיק", השיב קידר, „זו חקירה שלך?"

„שלי", השיב האיש וניכר בו שאינו מרוצה מן העובדה שקידר מעורב בעניניו.

„אתה מוכן לעדכן אותי קצת?" שאל המפקח, „כבר הספקתי להציץ סביב".

„ודאי", אמר ארם וביקש משני הקצינים לסלוח לו לרגע. „הנרצח היה איש אבטחה מקצועי", אמר לקידר, „והוא עבד בשכירות אצל בעלי המטען הזה. אמנם, עוד לא גמרנו לאסוף את הראיות, אבל כבר יש בידי השערות מבוססות למדי. העניין כולו התרחש לפני שעתיים, כארבעים דקות אחרי שהתחילו לפרוק את המטען. איש האבטחה הסתובב על הרציף ופקח עין על העבודה, כשפתאום שמע או ראה משהו חשוד. הוא רץ לכיוון המכולות, נצמד בבטנו לזו האמצעית והתחיל להתקדם שמאלה, לכיוון הרווח בין המכולות, שם יכול היה להסתתר באפלה ולהעיף מבט מסביב על המתרחש. למרבה הצער, הוא לא השגיח על הצד האחורי שלו והשאיר אותו חשוף. לפני שידע מה קורה, ירה מישהו מכיוון האניה שלוש יריות רצופות". המפקח נראה תמה, והבלש הזדרז להסביר: „אם היה מרווח בין היריות, היה האיש מספיק להסתובב".

„אלא אם כן, פגעה בו היריה הראשונה", אמר המפקח.

„גם אז היו היריות צריכות להיות צפופות, שהרי היורה היה מבחין, כי אין עוד צורך לירות".

„מ... מ..." המהם קידר, „יש פרט קטן שאני יכול להוסיף לך. יש לך, לדעתי, טעות קטנה".

לאיזה פרט התכוון המפקח?

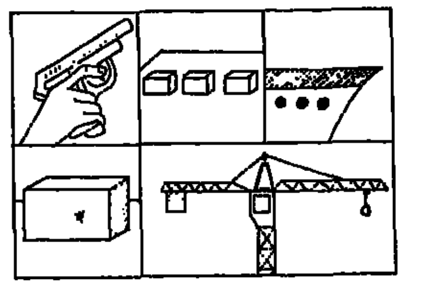

החידה ופתרונה ישודרו בקול־ישראל, רשת א', ביום חמישי, י"א באב תשמ"ז (6.8.87), במסגרת התכנית „בראש צעיר" המוגשת החל משעה 8.00 בבוקר.

מִי מְפַחֵד מִנִּמּוּסִים?

מאת אבא איתמר

ספסלים ומגלשות

עם ישראל יוצא אל השדות. בחגים ובימים טובים, בשבתות ובימי חול, יוצאים אנשים אל הגנים הציבוריים בנשיהם ובטפם, משפחות משפחות. יש היודעים לכבד את הגנים והמדשאות, ויש שאינם רוצים להטריח עצמם להרחיק עד לפח האשפה הקרוב – והם משאירים אחריהם ערימות אשפה. אפשר לומר שאדם ניכר גם במקום בו נפש ונח – אם השאיר אחריו מקום נקי ומסודר – סימן שהוא בן תרבות.

בגן הולכים על השבילים ומשחקים על הדשא רק במקום בו מותר לעשות זאת. אין קוטפים פרחים ובעיקר – לא מפריעים את מנוחת הנופשים. אנשים מבוגרים אוהבים לצאת לגנים, להתחמם בשמש ולשוחח בנחת איש עם רעהו. חבורת שובבים או משפחה רעשנית, יכולים לקלקל הכל. גן ציבורי הוא רכוש הציבור, ומקום ש„נתפס" לשעה שעתיים אינו צריך להפריע לשכנים ולסביבה.

המגלשות שבגנים הציבוריים נועדו לילדים בני כל הגילים. הגדולים צריכים לשמור על צדק בחלוקת התור: מי שחוטף תורים, יהיה כזה גם כשיגדל וזה חבל, חבל!

פִּצּוּחִים

מאת מתתיהו ואבירם עופר

חידה מספר 45

חידה זו מופיעה בגירסאות שונות במקורות שונים. כך למשל, ניתן למצוא אותה אצל המילטון ואצל סם לויד הגדול. הגירסה המוצלחת ביותר לפי דעתנו, פורסמה ב„במחנה", בינואר 1951 וזוהי אותה גירסה, מותאמת לימינו אלה.

איש אחד נכנס לסניף דואר וביקש לקנות בולים בשלושה ערכים: אגורה אחת, 6 אגורות ו־ 20 אגורות. הוא קנה 100 בולים ושילם 2 שקלים.

כמה בולים מכל סוג הוא קנה?

*

פתרון חידה מספר 42

אבן־עזרא סידר אותם בצורה זו: (התלמידים מסומנים במספר 1 ואילו הריקים והפוחזים מסומנים בספרה 0. המניין הוא בכיוון מהלך השעון ומתחיל מהמקום המסומן בכוכב)

```
* 1 1 1 1 0 0 0 0 0
                  1
0                 1
1                 0
1                 1
0                 1
0                 1
1 0 0 0 1 1 0 0 1 0
```

* * *

את הפתרונים אנא שלחו לפי הכתובת: שעשועון „ידיעות אחרונות לילדים", ת.ד. 1431 תל־אביב, 61091.

בין הפותרים יוגרל רדיו טרנזיסטור.

סַבְתָּא שֶׁלִּי

מֵאֵת נֹגַהּ מָרוֹן

לי הם אמרו שהיא חולה, וכשלחצתי – אמרו שנסעה... לא ברור מה בדיוק קרה, אבל בטוח שזה דבר נורא... סבתא שלי כבר לא תשוב, אני מרגישה את זה בלב... שוב ושוב. עצוב...

כשסבא בא אלינו, אני רואה זאת על פניו, סבתא כבר אף פעם לא תבוא בעקבותיו. לא אשמע את צעדיה, עולה לאט במדרגות, לעולם לא ילטפו אותי ידיה האוהבות. ולא יהיה עוד החבוק, ולא הנשיקה, והכורסה שבה ישבה, תהיה עכשו ריקה. לא אעזור לה במטבח, להגיש דבר מתיקה, ולא אוכל עוד לחפש את משקפיה בתיקה. ולא יהיה כבר שום ספור, בקול שלה הרך, ולא העוגיות הנמוחות בפה, מתוך קפסת הפח. והיא לא תקשט יותר אף טגא בכורדים, ולא תכין לי כבר אף פעם תלבשת לפורים. ולא יהיו עוד בביתה פרות לט"ו בשבט, ולא דגים ממלאים בכל ערב שבת...

ולא יהיה כבר שום אדם, שום בית, שום מקום, בכל העולם, שבו אוכל להתודות, ולספר את הסודות, ששם אוכל להתפנק, ולדבר, ולספר, גם כשאין כל כך במה להתפאר...

אבל סבתא שלי חיה, ותהיה אתי תמיד בתוך הלב שלי, אם אפשר כך להגיד. וכרגיל, היא כבר מוצאת לה דרך, לצאת מן האלבום, או מן המסגרת. אולי יותר קל לה בלילה, כי אז היא מופיעה, כשאני קוראת לה: יכול להיות שאפלו היום, היא תחליט לבקר אותי בחלום...

יוֹנָתָן וְהַבּוּעָה

מֵאֵת דָּוִד אַגְמוֹן

קֶצֶף שֶׁל סַבּוֹן וּמַיִם
יוֹנָתָן נוֹטֵל יָדַיִם
וּפִתְאֹם בּוּעָה קְטַנָּה
אַט תּוֹפַחַת וְתוֹפַחַת,
בָּאֲוִיר נִשֵּׂאת, פּוֹרַחַת.

קַלִּילָה וּמִתְנַדְנֶדֶת
הַבּוּעָה עוֹלָה יוֹרֶדֶת,
מִן הַחֶדֶר מִתְעוֹפֶפֶת
וְחוֹמֶקֶת אֶל הַגָּן,
אַחֲרֶיהָ יוֹנָתָן.

רָץ וּמִתְנַשֵּׁם בְּלִי הֶרֶף
יוֹנָתָן יְחֵף רַגְלַיִם,
לַבּוּעָה פּוֹשֵׁט יָדַיִם
מִתְחַנֵּן, לוֹחֵשׁ בְּלָאט:
"הַבּוּעָה, חַכִּי מְעַט."

חֶרֶשׁ חֶרֶשׁ אָז נוֹחֶתֶת
הַבּוּעָה עַל עֵץ בַּגָּן,
בֵּין עֲלֵי הָאִזְדָּרֶכֶת
מְצִיצָה הִיא מְחַיֶּכֶת:
"בּוֹא קְחֵנִי, יוֹנָתָן."

משנים מעולם אחר

מאת יבשם עוזר

עֲרָפִלִית

טלסקופים רגישים מבחינים, במקומות שונים בשמים, בכתמי אור ערפליים. הכתמים הללו, המכונים "ערפליות", הם למעשה שאריות חמר לוהט שנותרו לאחר התפוצצות אדירה של כוכב־שבת ענקי.

אחת הערפליות המפרסמות ביותר היא ערפלית הסרטן, שצורתה, כפי שתוכלו לתאר לעצמכם, כצורת סרטן. ערפלית זו נוצרה מהתפוצצות כוכב, המתוארת בכתביהם של אסטרונומים סיניים שחיו בשנת 1054. כיום, יותר מתשע־מאות שנים לאחר ההתפוצצות, עדין זורם חמר לוהט ממרכז ערפלית הסרטן החוצה, במהירות של אלף קילומטרים בשניה!

במרכזן של רב הערפליות פועמים כוכבי נאוטרון דחוסים. הכוכבים הללו הם למעשה, כל מה שנותר מן השמש האדירה, שהיתה קדם במקום בו נמצאת כיום הערפלית. אנחנו איננו יכולים לראות את כוכבי הנאוטרון הללו, אבל אנחנו מסגלים לקלט את גלי הרדיו שהם "משדרים" אלינו ללא הרף.

שַׂמְתִּי לִי בֹּשֶׂם

מֵאֵת רָחֵל רוֹזֶנֶר

אחותי הקטנה מאד שובבה. היא בת שנתים וחצי, מתרוצצת בכל הבית ומגיעה לכל מקום.

אמא תמיד אומרת, שאם לא רואים אותה זמן־מה, והיא שקטה מדי – צריכים לחשד, שמשהו לא בסדר. פעם היא מוציאה את כל הבגדים מן הארון בחדר־השנה, פעם אחרת היא מוציאה את כל הסירים והמחבתות מן הארון במטבח ופעם היא מוציאה את כל הספרים מן המדפים התחתונים בספריה של אבא. פעם אחת היא פרמה סליל של חוטים לארך כל הבית...

לפני שבוע נעלמה אחותי לרבע שעה בערך. אמא אמרה לי ולאחי ברק לחפש אותה. חפשנו בחדרי־הילדים, בחדר־השנה, במרפסות, יצאנו החוצה, והיא איננה, "דוריתו! דוריתו!" צעקנו, אך אין קול ואין עונה. דורית איננה.

במהלך חפושינו הרגשנו פתאם בריח מוזר. דוקא ריח טוב, אבל חריף מאד. "איזה מין ריח?" אמר אחי ברק. "כן, גם אני מרגיש," אמרתי.

הלכנו בכוון הריח. הגענו לדלת של חדר־האמבטיה, פתחנו את הדלת וקבלנו "מכה" של ריח. ליד ארון־התמרוקים, על שרפרף ליד האמבטיה, עמדה דורית ובקבוק קטן ויפה בידה.

"מה זה?" צעקתי, "מה עשית?"

מסביב היו מפזרים בקבוקונים, שפתונים, כלי־אפור – תערוכה שלמה.

"מה עשית?" צעקתי שוב.

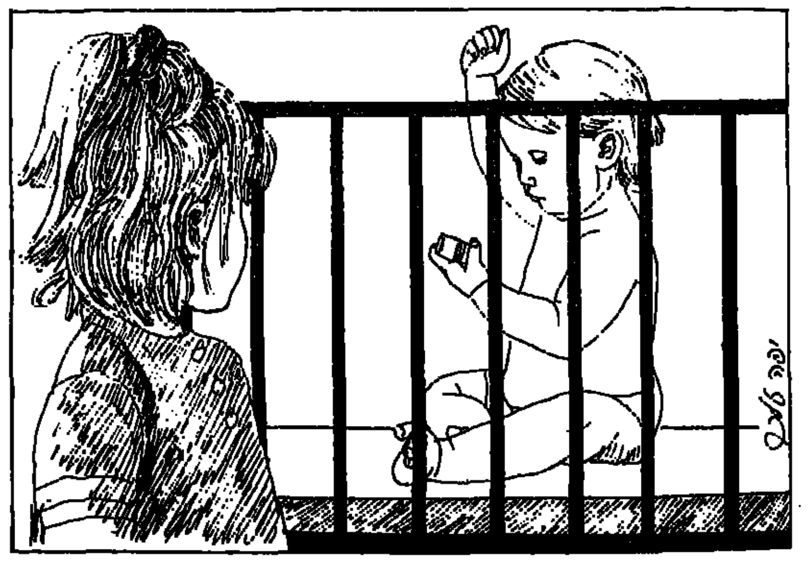

"שמתי לי בשם," אמרה דורית, שידעה המון מלים, ומסתבר שגם ידעה לטפס על שרפרף, לפתח מגרות ולהוציא לא רק סירים ומחבתות, בגדים וספרים...

ברק פתח מיד את החלון. לקחנו את דורית על הידים והבאנו אותה אל אמא. אמא כמעט התעלפה, אולי גם בגלל ריח־הבשם החריף, אבל בעקר מפני חששה, שמא דורית שתתה חס־ושלום מן הבשם.

"דוריתי, ספרי לי," אמרה אמא, "לא שתית מהבקבוק?" "לא," אמרה דוריתי, "בשם רק שמים."

והיא הראתה לאמא איך מרחה לעצמה בשם מאחורי האזנים, בדיוק כמו אמא.

"אז למה הריח חריף כל־כך?" שאלה אמא.

ודוריתי ספרה שהיא שפכה "קצת" לתוך הכיור ולתוך האמבטיה, שיהיה ריח טוב...

מאותו יום העלו התמרוקים למעלה, ביחד עם התרופות, אל המגרה העליונה ביותר. זה יהיה טוב, עד שדורית תגדל ותגיע עד לשם, אבל יש לנו זמן.

מְעַט הַיְלָדִים

שְׁנֵי הַכּוֹכָבִים

אֲנִי שׁוֹכֵב בְּאֹהֶל, לְאוֹר פָּנָס
כּוֹתֵב לָכֶם שִׁירִים.
בַּפֶּתַח מְצִיצִים שְׁנֵי כּוֹכָבִים –
מָה הֵם חוֹלְמִים לָהֶם?
מָה הֵם חוֹשְׁבִים?
אוּלַי מְשִׁיבִים לִי עַל
שְׁאֵלוֹת שֶׁאֲנִי שׁוֹאֵל?
אוֹ מְסַפְּרִים בְּלַחַשׁ לַחוֹלוֹת,
סִפּוּר קָטָן עַל אֲרָצוֹת גְּדוֹלוֹת?
וְאוּלַי הֵם מְאִירִים לַצְּרָצָרִים אֲשֶׁר
בַּלַּיְלָה מְחַבְּרִים שִׁירִים?

יוּבַל בֶּן־שׁוּשָׁן, בֶּן 11, רִאשׁוֹן־לְצִיּוֹן

שִׁעוּר בְּחֶשְׁבּוֹן

הַיּוֹם בַּדֶּרֶךְ לַגַּן
רָאִיתִי כְּלַבְלָב קָטָן,
וְגַם רָאִיתִי חָתוּל
שֶׁשִּׂחֵק עִם כַּדּוּר.
בֵּינְתַיִם רָאִיתִי שְׁנֵי דְּבָרִים –
שְׁתַּיִם זֶה מִסְפָּר יָפֶה.

הַיּוֹם רָאִיתִי כַּדּוּר גָּדוֹל
וְהָיָה מְצֻיָּר עָלָיו פַּרְפַּר,
וְגַם פֶּרַח וְעָנָן
וְחוֹל לָבָן.
הַרְבֵּה דְּבָרִים כְּבָר
רָאִיתִי בֵּינְתַיִם.
הַרְבֵּה הוּא מִסְפָּר יָפֶה.

תָּמָר יִשְׂרְאֵלִי, בַּת 7, דְּגַנְיָה ב'

ספרים שכדאי לקרוא

מאת בינה אופק

מעלילות גשש בלש, כתבה: אילנה לופט, צייר: דני קרמן, מתוך הסדרה בלי סודות, הוצאת כנרת.

עוד ספר מהסדרה האהובה כל כך. גם נהנים מן הקריאה, גם לומדים דברים שחשוב מאד לדעת אותם, כמו, למשל, שבלי כתבת על גבי המעטפה, לא יגיע המכתב לתעודתו. ויש גם בדיחות: למה החסידה איננה יודעת תורה? כי היא נסתה ללמד את כל התורה על רגל אחת!

סדרת בלי סודות צריכה להיות סמן ראשון, לדעתי, לכל מי שמנסה לבנות ספרי למוד לגיל הרך. כשאני נזכרת במקראות המשעממות מהן למדתי אני בבית הספר היסודי, אני מקנאה בדור הצעיר של היום. הציורים של דני קרמן – נפלאים. יפי של ספר.

ילדה של יום ראשון מאת גודרון מבס, איורים: רוטראוט סוזאנה ברגר, מגרמנית: נירה צפריר. הוצאת כנרת.

ילדה של יום ראשון

זהו ספור על ילדה שהוריה לא רצו בה, משום מה. והיא גדלה במעון. הדבר בו היא רוצה יותר מכל זה בית ומשפחה, והיא חולמת שתהיה לה אמא־אומנת לקחות כל יום ראשון, שהוא יום המנוחה בגרמניה.

זהו ספור קשה. בעצם, מאד גרמני. האוירה, הרגשות, הצבעים. הציורים טובים, התרגום שוטף.

הברח

מֵאֵת שָׂרָה שָׁלוֹם

הַיּוֹם אֲנִי כּוֹתֵב בִּזְהִירוּת
וְעַל כָּל מִלָּה מַקְפִּיד,
כִּי... נֶעְלַם לִי מִן הַיַּלְקוּט
הַמּוֹחֵק שֶׁלִּי הַיָּחִיד.